Milliyet
ÇOCUK
13 Ocak 1986 • Sayı: 2 • 120 Lira
(KDV Dahil)

ARMAĞAN YAĞMURU
RENKLİ TELEVİZYON
BİLGİSAYARLAR
ELEKTRONİK ORGLAR
MÜZİK SETLERİ
ÇALIŞMA MASASI TAKIMLARI
DAĞITIYORUZ

Bilime açılan pencere:
OMNİ

Adelcolor
EKOLAYZERLİ
STEREO CASSETTE
CASIO
ÇAĞDAŞ TÜRKÇE SÖZLÜK

İŞTE ARMAĞANLARINIZ

"ARMAĞAN YAĞMURU" KAMPANYALARIMIZLA, RENKLİ TELEVİZYONLAR, BİLGİSAYARLAR, MÜZİK SETLERİ, ELEKTRONİK ORGLAR, ÇALIŞMA MASASI TAKIMLARI, TOPLAR, EŞOFMANLAR, BOYA TAKIMLARI, ANSİKLOPEDİLER, SÖZLÜKLER DAĞITIYORUZ.

KAMPANYALARIMIZA KATILARAK, "SÜPER" ARMAĞANLARIMIZDAN KAZANABİLMENİZ İÇİN KUPONLARIMIZI SIRA NUMARASIYLA BİRİKTİRMENİZ YETERLİ.

İLK KUPONLAR 31. SAYFAMIZDA

ÖNEMLİ DUYURU

"TEMEL BİLGİLER ANSİKLOPEDİSİ"ne ait özel olarak dayanıklı cilt bezinden yapılan cilt kapakları yetişmediğinden, ansiklopedimizin birinci fasikülünü, önümüzdeki sayımızda sunacağız. Bütün okurlarımızdan özür dileriz.

Milliyet Çocuk Dergisi

Milliyet ÇOCUK

13 Ocak 1986
Sayı: 2 ● Yıl: 15

İmtiyaz Sahibi
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MEHMET İLKORUR

Redaksiyon
Nükhet İZET, Hıkmet ALTINKAYNAK

Teknik Sekreterler
Aysel UĞUR, İ.M. KARAKAŞ, Naci ÖZDAĞLI

Pikaj
Vildan BAYSAL

Teknik Danışman
Mehmet YALAZI

Milliyet Yayın A.Ş
Ayazağa Ofset Tesisleri'nde hazırlanmış ve basılmıştır

Adres: Milliyet ÇOCUK Dergisi Milliyet Yayınları - Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 Cağaloğlu - İSTANBUL

Telefonlar 526 83 86 - 520 83 94
528 42 67 - 528 55 76

Abone Koşulları Yıllık: 6240 TL. Altı Aylık: 3120 TL. Abone ve Satış için Başvuru Milliyet Çocuk Dergisi Satış Servisi, Cağaloğlu - İSTANBUL Türkiye'de Satış Fiyatı 120 TL. Kıbrıs'ta Satış Fiyatı 150 TL.

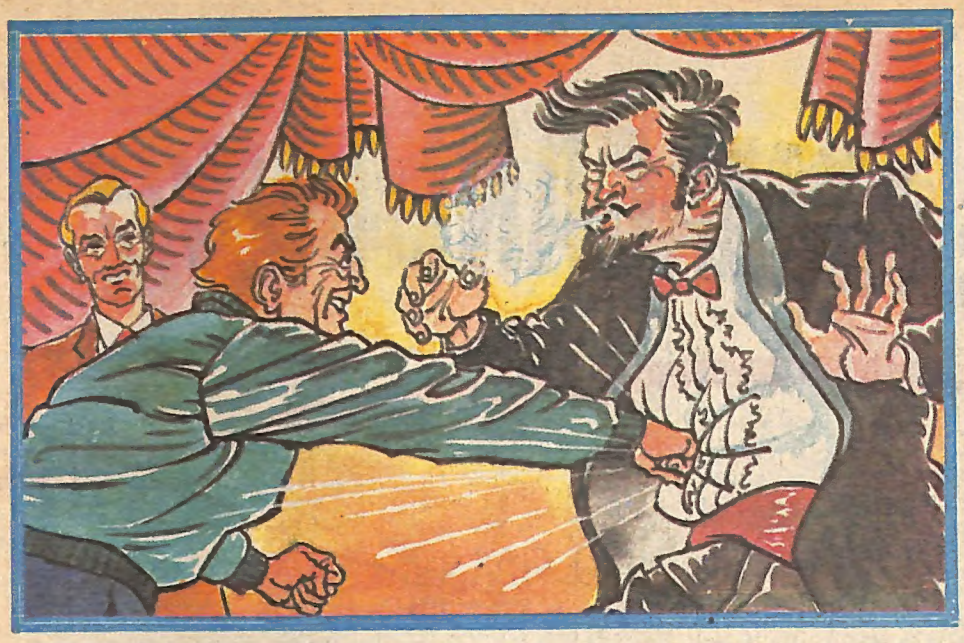

GARİP AMA GERÇEK

Resimler: Semih Poroy

SİHİRBAZIN ÖLÜMÜ

● ***Bütün dünya onun ölüme meydan okuyan numaralarını hayranlıkla izliyordu. Ama günün birinde "tabiat ana" ona müthiş bir oyun oynadı...***

Harry Houdini, dünyanın gelmiş geçmiş en büyük sihirbazlarından biri olarak kabul edilir. Sihirbazın numaralarından biri de şuydu: Seyircileri çağırır, onlara olanca güçleriyle midesine vurmalarını söylerdi. Kaslarını adamakıllı gerdiğinden, güçlü vuruşlara dahi dayanabiliyordu.

19 Aralık 1826'da, Kanada'nın Winsdcr kentindeki bir gösteriden sonra, bir grup öğrenci Houdini'yi kuliste ziyaret ettiler. Sihirbazın dikkati başka yerdeyken, içlerinden biri Houdini'nin karnına sert bir yumruk savurdu.

Boş bulunan sihirbaz şaşırmıştı. Ama ayakta kalmayı başardı. Vücudunda dayanılmaz ağrılar hissetmesine karşın, yüzünden gülümsemeyi eksik etmedi.

Ertesi gün ağrıları daha da ağırlaşmıştı. Üstelik ateşi de hayli yükselmişti. Hemen doktora gitti ama acı gerçek çok geçmeden ortaya çıktı: Houdini'nin apandisiti patlamıştı. Belirtiler bunu gösteriyordu. Gelgelelim, yumruğu sol tarafına yemişti. Normal bir insanda ise, apandisitin sağ tarafta olması gerekiyordu...

Büyük sihirbaza en son ve en büyük oyunu "tabiat ana" oynamıştı. Apandisitini sol tarafına yerleştirerek, Houdini'nin ölümüne neden olmuştu...

Az Daha Uyuyordu

VENEZUELA'nın başkenti Caracas'ta yaşayan bir rahip, kente gösteri için gelen bir sirkteki "vahşi kaplanı" gözleriyle ipnotize ederek uyutabileceğini söyledi. Arkadaşlarıyla da bahse tutuştu. Sirk yöneticileriyle görüşen rahip, vahşi kaplanı ipnotize edebileceğine dair inandırdı. Sonunda büyük gösteri günü geldi çattı.Demir kafesin arkasına geçen rahip, iki saat boyunca kaplanı uyutmaya çalıştı. İki saatin sonunda, kaplanı uyuttuğuna inanan rahip kafese girdi. Ama evdeki hesap çarşıya uymamıştı. Kaplan aniden doğrularak rahibin üzerine atladı. Güçlü pençelerini adamcağıza geçirdi. Bereket, gösteriyi izleyenler atılıp rahibi hayvanın elinden kurtardılar. Rahip, bir bahis uğruna az daha canından oluyordu.

NEREDEN NEREYE

HAZİRAN 1969'da, Orta Amerika ülkelerinden Honduras ve El Salvador, Dünya Kupası eleme maçlarından birini oynuyorlardı. Maç tam berabere bitmek üzereydi ki, El Salvador "tartışmalı" bir penaltı kazanarak, bir gol attı. Tabii maçı da kazandı. Ama hemen sonra, olaylar patlak verdi. Temmuz ayında da iki ülke arasında resmen savaş ilân edildi. İkibinden fazla insan, bir penaltı yüzünden çıkan bu savaşta hayatlarını kaybettiler.

HAM HUM ŞARALOP

● ***Böbrek ağrısından hastaneye yatan kadın, bütün dünyasının değişeceğini nasıl bilebilirdi ki?...***

GÜNEY Afrika Cumhuriyeti'nde yaşayan Bayan Rita Hoefling, böbreklerinden ranatsızdı. Beyazların hastanelerinden birine yatarak kontrolden geçmek istedi. Yapılan kontrolde, doktorlar Bayan Hoefling'in böbreküstü bezlerinin alınması gerektiğini söylediler. Birkaç gün içinde de ameliyat ettiler. Ama ameliyatın sonucunda ilginç bir şey oldu. Bayan Hoefling'in derisi kararmaya başladı. Bir ay içinde de bütünüyle siyahlaştı.

Bayan Hoefling için üzüntülü günler bundan sonra başlıyordu. Irk ayrımının, ırkçı düşüncelerin hayli yaygın olduğu Güney Afrika'da yaşaması artık çok güçtü. Beyaz olarak doğmuştu, ama şimdi onu hiç kimse "beyaz" olarak kabul etmiyordu. Ne beyazlara ait otobüslere binebiliyor, ne de onların alışveriş ettiği mağazalara adımını atabiliyordu. İnsan olarak ırk ayrımına karşıydı, ama birdenbire kara derili bir insan olmayı yadırgamıştı. Hemen doktorları mahkemeye verdi. Ocak 1978'de Başbakan John Vorster'e bir mektup yazarak, durumu protesto etti. Ne yazık ki, durumunda hiçbir değişiklik olmadı.

Eddie Mac Kearney'in 1959 yılında çekilmiş bir fotoğrafı.

BU DA TAM TERSİ

Böyle bir olay da 1959 yılında Amerika Birleşik Devletleri'nde oldu. New York'ta yaşayan Eddie Mac Kearney, zenciyken beyazlaştı. 1981 yılında ise yeniden zenci oldu.

İSTER İNAN, İSTER İNANMA

Yerinde Teslim

Fransa'nın Toulouse kentinde, 77 yaşında bir adam hastaneden içeri girerek, vücudunu tıp bilimine adadığını açıkladı. Birkaç dakika sonra da cebinden çıkardığı tabancayla intihar etti. Hastane yetkilileri, adamın bu "son arzusunu" yerine getirdiler.

KAPTAN COUSTEAU 10

Köpekbalığı Adası

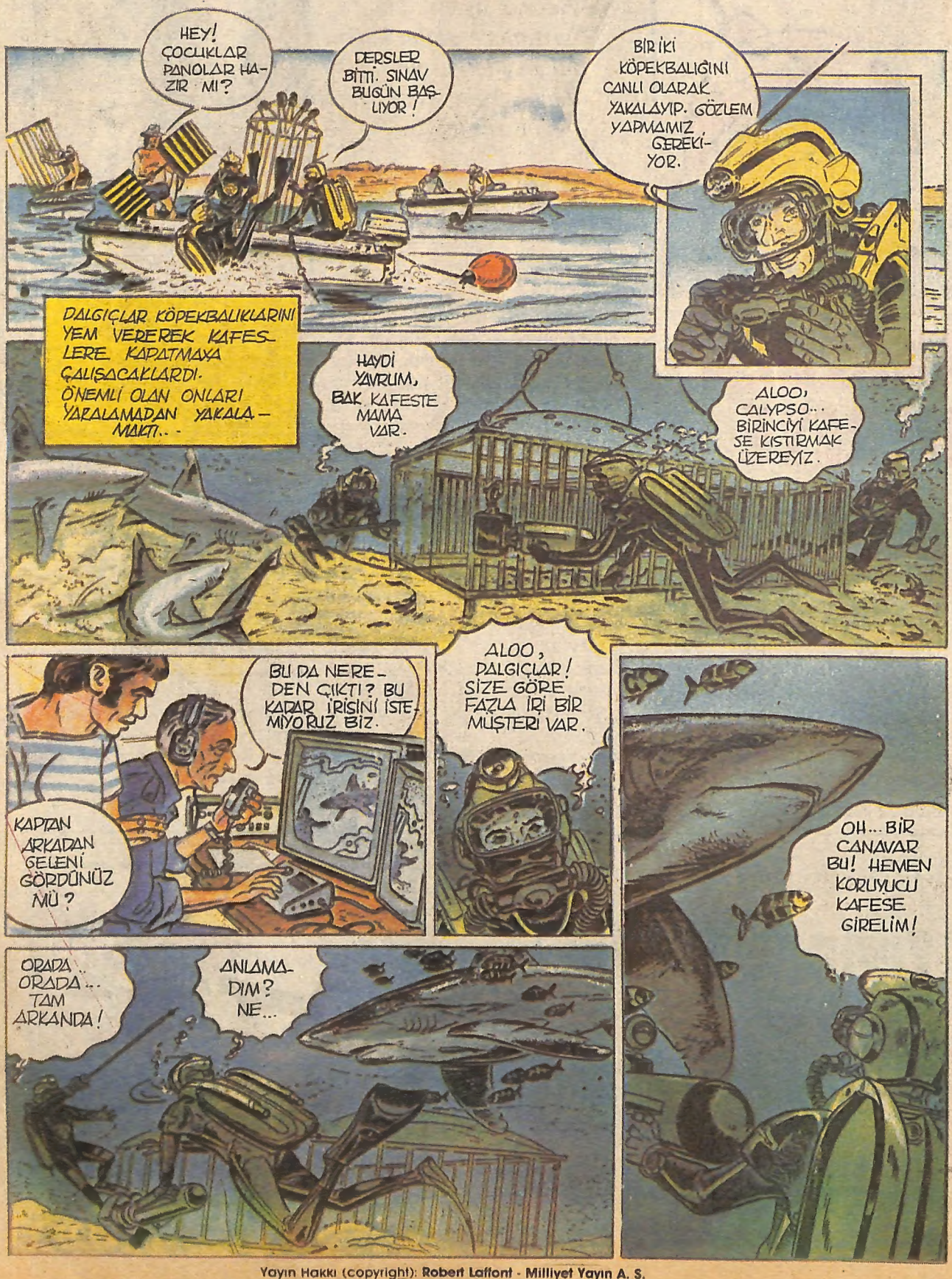

Yayın Hakkı (copyright): Robert Laffont - Milliyet Yayın A. Ş.

BİZE ALDIRDIĞI YOK! O BİZİ KAFESE KISTIRDI SONUNDA!
TAMAM BU KADAR YETER! GİT ARTIK, RAHAT BIRAK BİZİ!
ÇEVRESİNDEKİLER BAK, KORUYUCU BEKÇİLER GİBİ!
ALOO... CANAVAR UZAKLAŞTI. BEN FİLMİN GEKİMİNİ KAFESTEN SÜRDÜRECEĞİM.
FALCO BÜYÜK KAFESTE KALMIŞTI. PHILIPPE FİLM ÇEKİYORDU. AMA CANAVARIN KORKUSUNDAN BÜTÜN ÖTEKİ BALIKLAR KAÇIŞMIŞLARDI...
BUGÜNLÜK BU KADAR YETER. BÜTÜN GÜNÜMÜZÜ MAHFETTİ! EFENDİNİZİ Mİ KAYBETTİNİZ MİNİK BALIKLAR?
BİRDEN DEV BİR GÖLGE BELİRDİ. BALIKLARIN ORAYA YAKLAŞMASI BOŞUNA DEĞİLDİ.
AY! İŞTE YİNE GELDİ. PEŞİMİZİ BIRAKMAYA NİYETİ YOK!

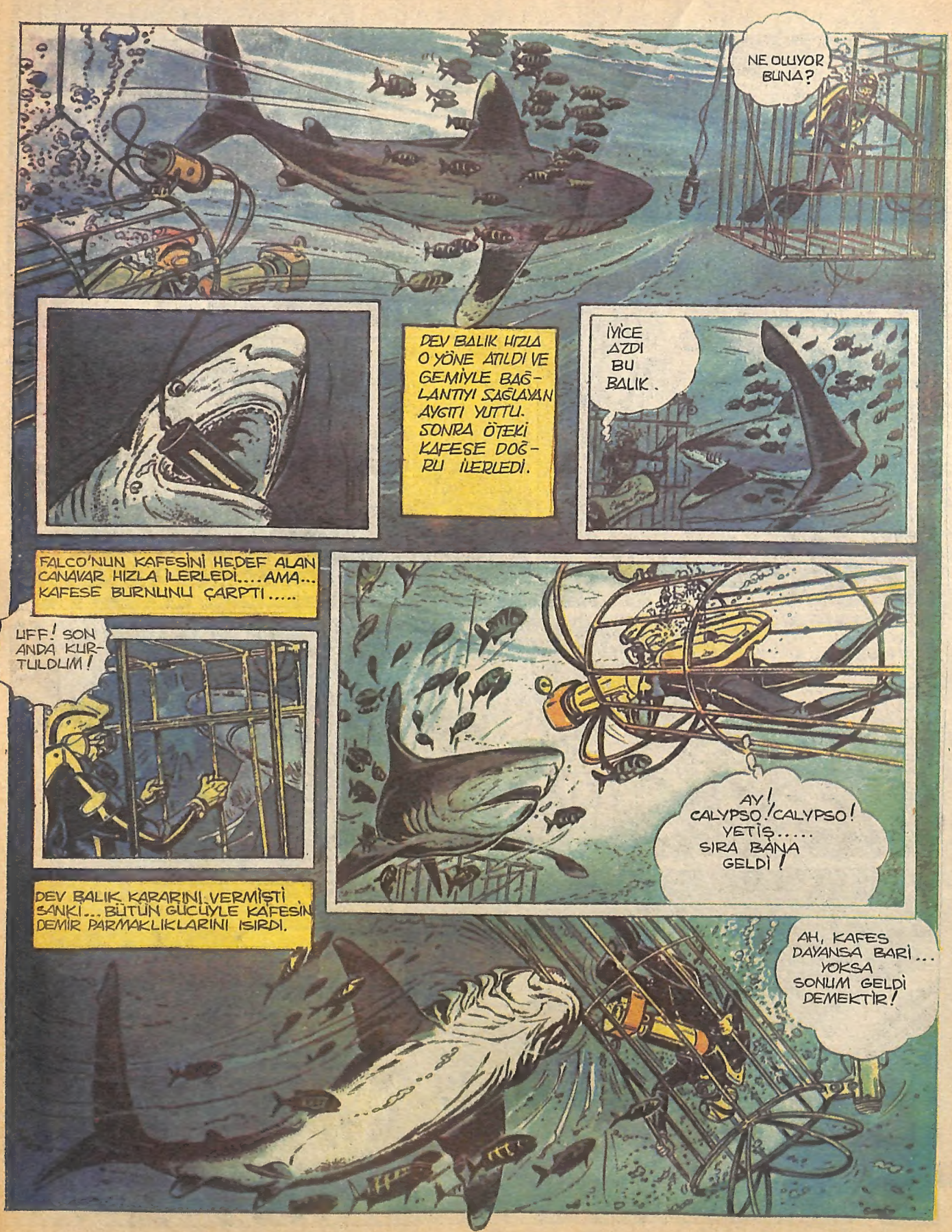
NE OLUYOR BUNA?
DEV BALIK HIZLA O YÖNE ATILDI VE GEMİYLE BAĞLANTIYI SAĞLAYAN AYGITI YUTTU. SONRA ÖTEKİ KAFESE DOĞRU İLERLEDİ.
İYİCE AZDI BU BALIK.
FALCO'NUN KAFESİNİ HEDEF ALAN CANAVAR HIZLA İLERLEDİ.... AMA... KAFESE BURNUNU ÇARPTI.....
UFF! SON ANDA KURTULDUM!
AY! CALYPSO! CALYPSO! YETİŞ..... SIRA BANA GELDİ!
DEV BALIK KARARINI VERMİŞTİ SANKİ... BÜTÜN GÜCÜYLE KAFESİN DEMİR PARMAKLIKLARINI ISIRDI.
AH, KAFES DAYANSA BARİ... YOKSA SONUM GELDİ DEMEKTİR!

CALYPSO! CALYPSO.... ÇABUK BİZİ YUKARI ÇEKİN! TEHLİKEDEYİZ!
OH, NEYSE AĞZINA GÖRE LOKMA DEĞİLMİŞİM!
DEV BALIK BİR ANDA GERİ DÖNDÜ VE GELDİĞİ GİBİ SESSİZCE ORADAN UZAKLAŞTI. ÇEVRESİNDEKİ BALIKLAR DA ONUNLA BİRLİKTEYDİLER.
ALOO FALCO.... ALO BİZİ DUYUYOR MUSUNUZ? MERDİVENE ULAŞMADAN KAFESTEN ÇIKMAYIN SAKIN!
TAMAM, ANLAŞTIK! CANAVAR UZAKLAŞTI AMA HER AN GERİ DÖNEBİLİR!
KAFESLER MERDİVENE YAKLAŞTILAR. EN TEHLİKELİ AN, KAFESTEN MERDİVENE GEÇİŞTİ. BU SIRADA KÖPEKBALIKLARINI KOLLAMALARI GEREKİYORDU.
BİR DAHA GERİ DÖNMESE!...
SENİ TEK PARÇA GÖRDÜĞÜME SEVİNDİM PHİLİPPE! HERŞEYİ TELEVİZYONDAN İZLEDİK! BİZİ ÇOK KORKUTTUN.
OFF! BACAKLARIM TUTMUYOR. BÖYLE OLACAĞI AKLIMA GELMEMİŞTİ.

Sürecek

ÖYKÜ

GÜLTEN DAYIOĞLU

BENİM

Resimler: Nural Birden

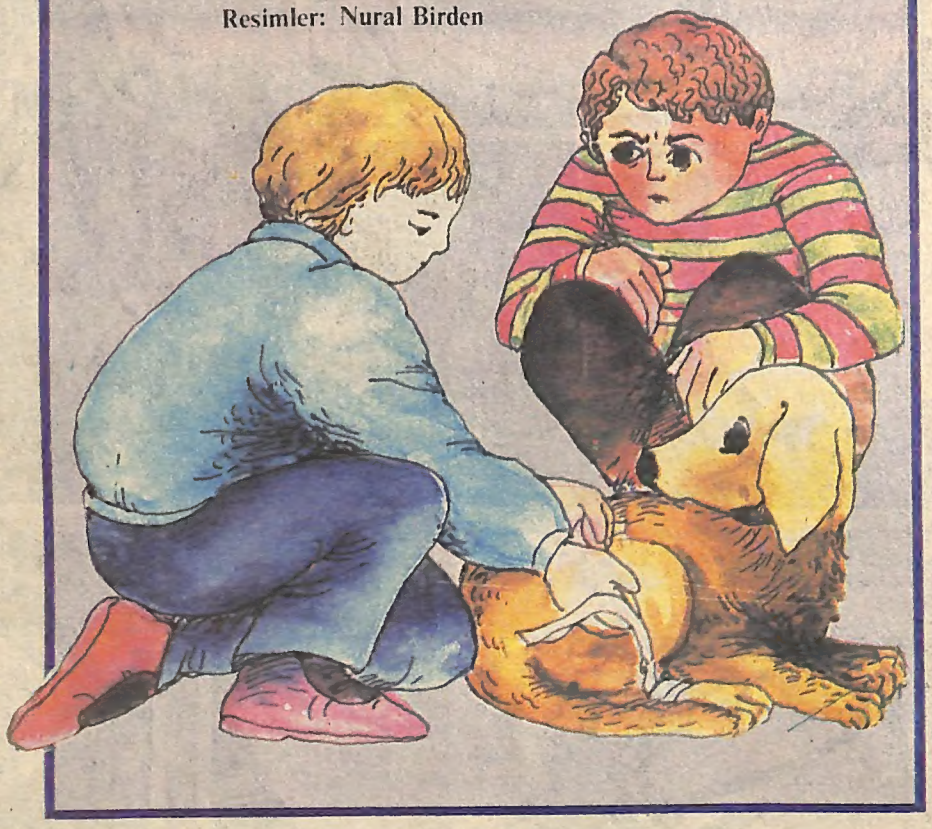

AYDIN ile Ahmet, aynı semtin çocuklarıydı. Sokakları ve okulları ayrıydı. Ama, çokluk birlikte oynarlardı. Semtte, apartman yığınları arasında kalmış açıklık bir alan vardı. Çevredeki tüm çocuklar burada toplaşırlardı. En çok futbol oynanırdı. Sonradan, alanın bir köşesine, derme çatma bir basket potası yerleştirildi. Kimi çocuklar da basket oynamaya başladı.

Arada bir, pazar günleri, çocuklara bazı babalar da katılıyordu. Bu top meraklısı babalar semt çocuklarını ele alarak, ilk ve ortaokullu çocuklardan iki takım bile oluşturmuşlardı. Okul çağına yeni girmiş minikler, ayaklarına dolanmasın diye, alanın bir köşesinde onlara da oyun yeri düzenlenmişti. Küçükler de orada top peşinde koşarlardı. Ahmet ile Aydın'ın arkadaşlığı, küçükler takımının kurulduğu yıllarda başlamıştı. Arada bir, doğum günlerinde birbirlerinin evlerine de gidip gelmişlerdi.

Ne var ki, o güzel günler sona erdi. Semtin oyun alanına, otopark yapıldı. Çocuklar açıkta kaldılar. Kimi zaman evlerinin önündeki kaldırımların geniş yerlerinde top oynamaya kalkışıyorlardı. Ama, dirlikleri yoktu. Yoldan geçenler: "Burada top oynanır mı?" diye çıkışıyorlardı. İlk katlarda oturanlarsa: "Camları kıracaksınız." diyerek, apaçık kovalıyorlardı çocukları.

SARI MI YOKSA FIRTINA MI?...

Onlar da boş zamanlarında aylak aylak gezmekten sıkıldıkça, birbirlerine çatıyorlardı.

Bir gün, Ahmet ile Aydın, eczanenin önünde karşılaştılar. Aydın, sarı tüylü bir sokak köpeğini önüne yatırmış, yaralı bacağını sarmaya çabalıyordu. Ahmet de annesine ilaç almaya gelmişti. Aydın ile köpeği görünce, ilgiyle yanlarına çömeldi:

"N'olmuş benim Sarı'ya?" dedi.

Aydın şaşkınlıkla başını kaldırdı:

"Onun adı Sarı değil. Fırtına. Hem nerden senin oluyor? Benim köpeğim o!"

"Yok canım, dedi Ahmet, onun adı Sarı ve de benim köpeğim."

"Saçmalama be! Her gün bizim evin önüne gelir, karnını doyururum. Sonra gezmeye gider. Baksana, sokak köpeği sanılıp da zehirlenmemesi için boynuna kayış taktım."

"Demek sendin bu kayışı takan? Sarının boynuna geçirdiğim ipi koparıp atan da sen olmalısın."

"Elbette ben attım o pis ipi. Zavallının boynunu acıtmış. Ben de hangi aptal köpeğimin boynuna ip bağladı diye merak ediyordum."

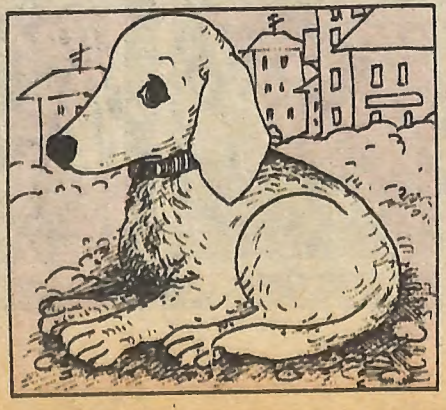

"Aptal sensin. Sarı'ya köpeğim filan deyip durma. Senin bağladığın bel kayışı da pek mi güzel sanki!"

"Güzel ya beğenemedin m' Kendi kemerimi verdim ona.Koyun mu bu boynuna ip bağlanacak?'

ÇEVRELERİNE başka çocuklar birikmişti. Aydın ile Ahmet'in tartışmasını dikkatle izliyorlardı. Aydın:

"Köpek koyun mu?" deyince gülüştüler. Ahmet bozuldu:

"Ne var gülecek?" diye çıkışırken, gözü arkadaşı Necmi'ye takıldı:

"Hey, Necmi! Bu köpeği, bizim kapının önünde beslerken kaç kez gördün söylesene Aydın'a" Necmi, Ahmet'lerin komşusuydu:

"Ohoo! Pek çok kez gördüm köpeğe yemek verdiğini," dedi.

Aydın başını kaldırıp ters ters Ahmet'e ve Necmi'ye baktı:

"N'apalım yemek yerdiyse! Birkaç kez besledi diye köpek onun olacak değil ya! Fırtına benim köpeğim. Zaten ayağı yaralı zavallının, çevremizden açılın da hayvancık sıkılmasan"

Aydın'ın sözlerine hiç kimse aldırmadı. Sadece Ahmet tepki gösterdi:

"Ne diye çekilecek misiz? Sokak senin mi?"

Aydın'ın tepesi attı:

"Evet sokak da benim köpek de. Sen kendi sokağına gitsene. Burada ne işin var?"

Bu sırada olayı izleyen eczacı kalfası söze karıştı:

"Aydın ayıp ediyorsun. Ahmet'ler öteki sokakta oturuyorlar ama, bizim müşterimiz. Bu sokak nereden senin oluyor? Sokaklar hepimizindir."

Köpek can acısından inleyip duruyordu. Aydın eczaneden aldığı merhemi yaraya sürmüş, gazlı bezle üstünü örtüp sarmaya çabalıyordu. Köpek, acıdan ikide bir ayağını geri çekiyordu. O sırada Ahmet'e sinirlenen Aydın, köpeğe de çıkıştı:

"Dur be oğlum! Rahat dur da yaranı sarayım."

ÇATIŞMA KIZIŞIYOR...

Köpek yattığı yerden başını kaldırıp gözlerini Aydın'a çevirdi. Bir süre dikkatle yüzüne baktı. Aydın:

"Gör işte, dedi, Ahmet'e. Yarasını sarıyorum diye, yüzüme nasıl sevgiyle bakıyor!... Benim köpeğim o. Canım Fırtınam benim. Annem, eve almama izin verse, yatağıma bile sokarım onu. Öylesine çok seviyorum."

Ahmet de seviyordu aynı köpeği. Öfkesi daha bir kabardı:

"Sarı'ya benim köpeğim deyip durma. O benim"

Aydın inatlaşmayı sürdürdü:

"Asıl sen 'benim' deme Fırtına'ya. O kesinlikle benim köpeğim."

"Çocukların sesleri sertleşince, köpek, yeniden başını kaldırdı. Kulaklarını dikti. Bir Aydın'a bir Ahmet'e baktı yalvarır gibi. Gerçekten ikisi de beslemişti kendisini. Başka sokaklarda başka çocuklar da yiyecek vermişlerdi ona. Kendisine yiyecek veren tüm çocukları seviyordu. O anda yarasını sardığı için Aydın'ı biraz daha çok seviyordu. İki çocuğun BENİM sözcüklerinin üstüne basa basa kavgalaşmalarına akıl erdiremedi. "Acaba insan dilinde BENİM ne demeye geliyor?" diye düşünmekten kendini alamadı.

Yazar.

GÜLTEN DAYIOĞLU

Günümüz öykü ve romancılarından. 1935'te Emet'te doğdu. İstanbul Erkek Lisesi'ni bitirdi. Bir süre Hukuk Fakültesi'nde okudu. İlkokul öğretmeni oldu (1960), daha sonra ayrıldı (1969). Bugün yazarlığını sürdürüyor. Başlıca eserleri: Döl, Fadiş, Dört Kardeştiler, Kırmızı Bisiklet, Suna'nın Serçeleri, Geride Kalanlar, Yurdumu Özledim, Ben Büyüyünce, Güzel Hanım.

AHMET ile Aydın, hâlâ karşılıklı olarak BENİM diye diye atışıyorlardı. Birden ağız dalaşı yumruğa dönüştü. Çocuklar kapışınca köpek fırladı kalktı. Aralarından çıktı gidi-

yordu Eczacı kalfası kavgacıları ayırdı:

"Utanın, canım Şurda kaç yıllık arkadaşsınız. Üstelik bu yıl ilkokulu bitirdiniz. Koskoca adam oldunuz. Aranızdaki anlaşmazlığı konuşa tartışa gidersenize! Yumruklaşmak size yakışır mı?"

Aydın soluk soluğa kendini savundu:

"İlk o başlattı. Şurda oturmuş köpeğimin yarasını sarıyordum. O gelip sataştı."

Ahmet öfkeyle bağırdı:

"Bakın, hâlâ köpeğim diyor benim Sarı'ya!"

Eczacı kalfası:

"Durun, dedi, bir deneme yapalım. Ahmet köpeği "Sarı, Sarı!" diye kendine çağırsın. Sonra da Aydın "Fırtına!" diye ünlesin. Bakalım köpek ne yapacak?"

Çocuklar bu öneriye karşı durmadılar. Ahmet, yarı eğilip ellerini dizlerine vurarak: "Sarı, Sarı!" dedi. Köpek hiç düşünmeden, Ahmet'in yanına geldi. Ahmet ölçüsüz bir sevinç içinde:

"Gördün mü?" diye şişinirken, bu kez, Aydın baş parmağıyla orta parmağını şıklatarak:

"Fırtına, Fırtına!" diye ünledi köpeği. Çevredekiler soluklarını tutmuş merakla bekleşiyorlardı. Köpek hemen Aydın'a doğru yürüdü. İnleyerek varıp başını dizine sürttü. Bu kez, Aydın:

"Gördün mü?" diye şişindi."Sen ona yemek vermiş olabilirsin. Bu yüzden de onu beslerken taktığın adı duyunca, çağrına uydu. Ama o benim köpeğim. En çok da beni seviyor. Başını dizime sürtüşünü görmedin mi? Hadi, çek git burdan. Bu konu fazla uzadı!" dedi.

Aydın'ın bu sözleri iki çocuğun yeniden kapışmasına neden oldu. Bir anda pars gibi birbirlerinin üstüne atıldılar. Eczanede müşteri vardı. Kalfa ayrılıp gelemedi. Aydın'la Ahmet, yere yıkılıp kıyasıya boğuşmaya giriştiler.O sırada köpek, birkaç kez acı acı havladı. Aldıran olmayınca, ardını döndü. Topallaya topallaya uzaklaştı gitti.

Sevdiği iki insanın, döğüşmesi ona çok acı vermişti: "Şu insanoğlunun işine hiç aklım ermiyor. BENİM diye diye birbirlerine girdiler. Oysa, ikisi de öyle iyi çocuklar ki!" diye içinden geçirerek, sokak aralarına daldı. Bir daha da o semtte o köpeği gören olmadı.

ORMANLAR KRALI ROBİN

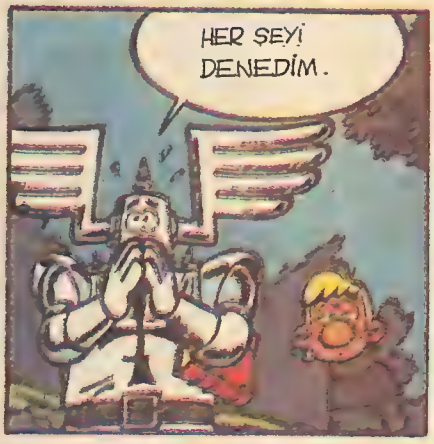

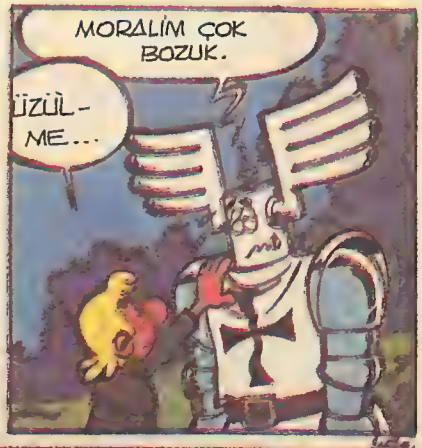

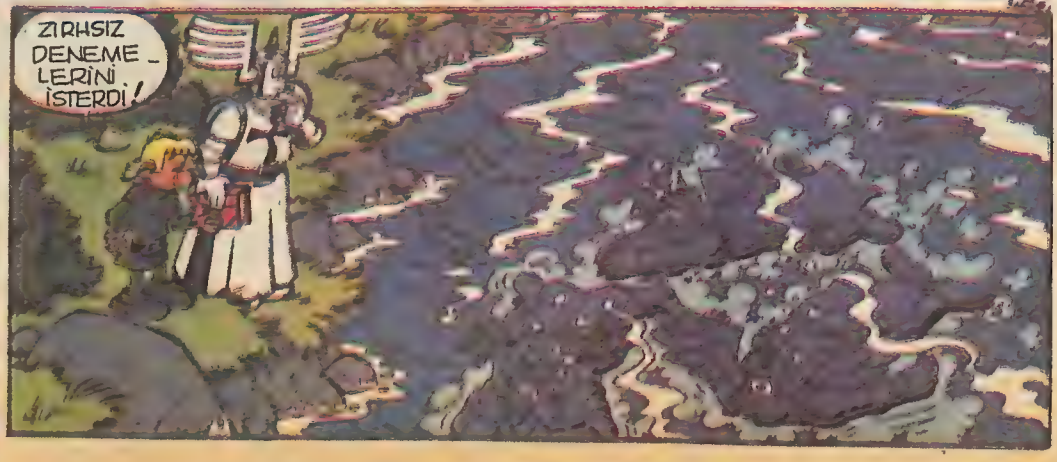

Yayın Hakkı (copyright): Editions Lombard-Milliyet Yayın A.Ş.

★ BİLMECE ★ BULMACA ★ OYUN

	5	
		12
10		

MATEMATİK: Boş karelere öyle sayılar yazın ki, her sütundaki sayıların toplamı 50 olsun.

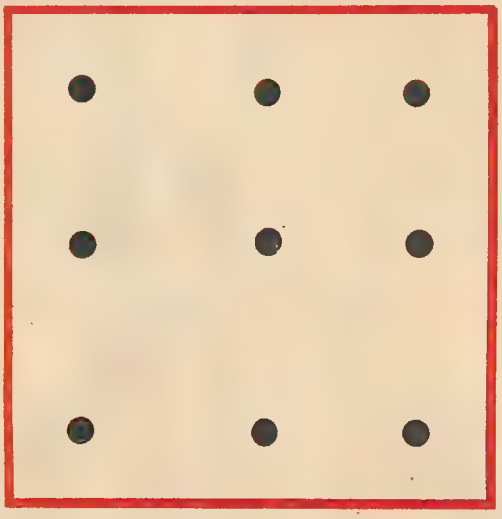

KARELER VE NOKTALAR

Üstte gördüğünüz büyük karenin içine iki kareyi öylesine yerleştirin ki, bütün noktalar birbirinden çizgilerle ayrılmış olsun.

BOYAMA KÖŞESİ

Önce hangi sayıları hangi renklerle boyayacağınızı bulun sonra da boyayın. Bakalım uygun renkleri bulabilecek misiniz?

Soldaki tavşan, yarışı kendinden önce bitiren kaplumbağaya ulaşmak istiyor. Ona yardımcı olur musunuz?

BİLMECE
BULMACA
OYUN

GİZLİ EŞYALAR

Değirmenciden ununu almış, evine dönen pırıl pırıl, temiz bir kız görüyoruz. Küçük kızın çevresinde gizli olan yedi temizlik aracını bulabilir misiniz?

Kazazedenin ıssız adadan kurtulmasına yardımcı olur musunuz?

DOKUZ FARK

Üstte birbirinin eşi gibi gördüğünüz iki yanardağ resmi arasındaki dokuz farkı bulabilir misiniz?

D	İ	Z			
B	İ	L			
G	E	Z			

KELİME BİLMECE

Üstteki soldan sağa boş karelere aynı harfleri doldurarak üç kelime yazabilir misiniz?

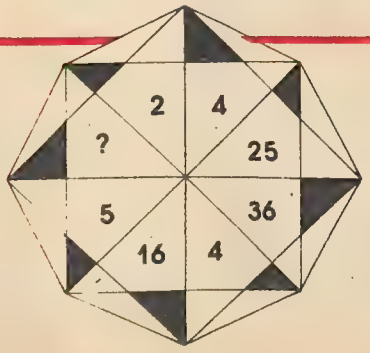

SAYI ÇARKI: Soru işareti yerine hangi rakam gelmeli?

Yanıtlar Gelecek Sayımızda

SİZ ÇIKIN! BİZ FULAS DÖPER'LE YALNIZ GÖRÜŞECEĞİZ!
YOLCULUK İYİ BAŞLADI!
ŞİMDİ BAŞ-BAŞA KALDIK!
SAKİN OL KOVBOY! SAKİN OL!
KEŞKE KİM KAZANACAK DİYE BAHSE GİRSEYDİK.
İYİ FİKİR. VAKİT GEÇİRİRDİK!..
CRASSHH...
GEÇ KALMIŞSIZ!
SENİ BURAYA RİVER GÖNDERDİ, DEĞİL Mİ?
EVET, SAYIN BAY KOVBOY... ÇOK PİŞMANIM SAYIN BAY KOVBOY...
BANG YENİDEN İŞE KOYULMUŞ FIRIN BİR ANDA KIPKIRMIZI OLUVERMİŞTİ...
HEY ŞEF! BANJO'MU BURAYA BIRAKMIŞTIM. GÖRDÜN MÜ?
BÖYLECE PAPATYA ABES'E YETİŞMİŞ VE GEÇMEYİ BAŞARMIŞTI.
KAPTAN RİVER, KIZGINLIĞINI BELLİ ETMEDE GECİKMEDİ.
KAHROLASI FULAS DÖPER GENE ISKA GEÇTİ ANLAŞILAN.

İLK DURAĞIMIZ OLAN KIRMIZI DEĞİRMEN'E GELDİK.

GİDİP ŞU ÖBÜR KAPTANI GÜREYİM!

?

İŞTE RİVER'IN GEMİSİ DE GELMİŞ!

KAPTAN RİVER! SANA PARATYA GEMİSİNDEN BİR PAKET VAR!

19A

PAN! PAN! PAN!

?!

SANA GÖSTERECEĞİM GÜNÜNÜ, KOVBOY!

ÖNCE BENİ ÇÖZSENE, APTAL!

MİSİSİPİ'DE KUMARDA HİLE YAPMAKTAN BİKTİM. BİRAZ DA GİDİP MİSURİ'DE ÇALIŞACAĞIM.

PARATYA'YI YAVAŞLATMAK İÇİN AKLIMA PARLAK BİR FİKİR GELDİ...

— MORRIS

19

ARADIĞIM ADAMI BULSAM BULSAM BURADA BULURUM.
DEMİRKAFA WİLSON HÂLÂ BU KASABADA MI?
NE YAZIKKİ, EVET!
ÜSTELİK ONU HÂLÂ DA GÖRMEKTE ISRAR EDİYORSAN, BİRAZDAN BU BELÂLI EMELİNE DE KAVUŞACAKSIN... ÇÜNKÜ ŞİMDİ TAM GELME SAATİ!..
DEMİRKAFA! SENİ GÖRDÜĞÜME SEVİNDİM!
BEN SENİN İÇİN AYNI ŞEYİ SÖYLEYEMİYECEĞİM, KORSAN BOZUNTUSU!
SANA BİR İŞ TEKLİFİM VAR. PAPATYA GEMİSİNE BİNİP HIR ÇIKARACAKSIN.
GEMİNİN HER BİR SAAT GECİKMESİ İÇİN SANA 100 DOLAR VERECEĞİM.
AMA HIR ÇIKARIRKEN KAFAMI KULLANMAMA İZİN VER, DEĞİL Mİ?
SEN BİLİRSİN!
ÖYLEYSE ANLAŞTIK!
OLALA!
GEMİDE ŞU KOVBOYUN İŞİNİ GÖR, GÖZÜNÜ SEVEYİM.
BU KOVBOY BOZUNTUSU MU? ONU BİR KAFA DARBESİYLE GEMİNİN PERVANESİNE SALDIRMAZSAM ADİYİM.

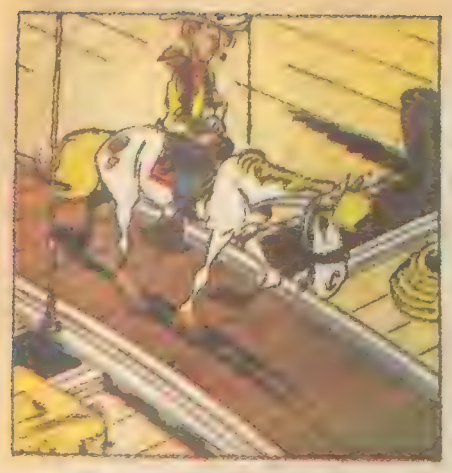

BİRAZDAN VİKSBURG'A GİTMEK ÜZERE DEMİR ALACAĞIZ!

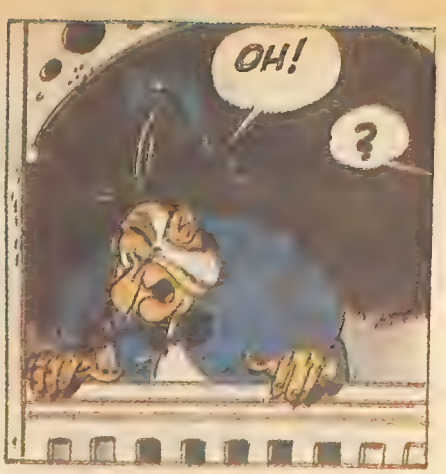
OH!
?

DEMİRKAFA WİLSON!
TANIYOR MUSUNUZ? ONU AZ ÖNCE KAPTAN RİVER'LE BİRLİKTE GÖRDÜM.

DEMİRKAFA MİSİSİPİ'NİN GELMİŞ GEÇMİŞ EN BÜYÜK KAVGACISIDIR. EN BÜYÜK SİLÂHI KAFASIDIR. ONA KİMSE KARŞI KOYAMAZ. KURŞUN BİLE İŞLEMEDİĞİNİ SÖYLÜYORLAR.

KAPTAN!

KAPTAN... EĞER DEMİRKAFA GEMİDE KALACAKSA, BİZ İNELİM DAHA İYİ...

BAKİN OLUN ÇOCUKLAR... BU KALİN KAFAYLA UĞRAŞMAYI BANA BIRAKIN VE TATLI CANINIZI ÜZMEYİN!

GİDİYOR MUYUZ, GİTMİYOR MUYUZ? "ABES" GEMİSİ KALKALI YIL OLDU!

İSKELEYİ KALDIRIN!
DEMİR ALIN!

Sürecek

GERÇEK BİR SERÜVEN

ERKEK İŞİ

Bu onun ilk işiydi. Heyecanla madene indi. Ama onu orada bir sürpriz bekliyordu.

Jack Byers, soyunmasına şaşkınlık içinde ara verdi. Kömür madeninde ilk günüydü bu. Şaşkınlığı gerçekten görülmeye değerdi. Çevresindekilerden örnek alarak soyunmasını sürdürdü. Sonra havlusunu çıplak bedenine sardı ve elbiselerinin asılı bulunduğu askıların yanına doğru arkadaşı Bob Wingate'in ardısıra yürüdü.

İki genç kömür işçisi, öteki meslektaşlarıyla birlikte giyindiler ve lambalarını da alarak asansör kapısına doğru yürüdüler. Jack, çevresine bakınırken gelen güçlü bir itmeyle, kendisini asansörün içinde buldu. Sonra zincirler şakırdadı ve asansör yerin metrelerce altına doğru inmeye başladı. Yere indiklerinde, asansörün kapısı açıldı ve bir sahanlığa çıktılar.

İHTİYAR KURT

JACK ömründe ilk kez gördüğü bu garip yeri incelemeye başlamıştı. Duvarlar kapkaraydı. Tavan da öyle.

Az sonra tren geldi ve iki genç, ötekilerle birlikte koşuşarak kendilerini boş vagonlardan birine attılar. Görünmez bir gücün çektiği katar, rayların üzerinde sarsıntıyla yol almaya başladı. Arkadaşının uyuyanları hayretle izlediğini gören Bob, "Zamanla sen de onlar gibi olursun" dedi. "Gece yarısına kadar dans ettikten sonra sabah vardiyasına gelirsen, uyumak için eline geçen her dakikayı değerlendirirsin."

Trenden indikten sonra bir süre yürüdüler ve postabaşının kulübesinin önünde durdular. İriyarı postabaşı, sıra onlara geldiğinde Bob'a döndü ve "Siz, ufaklıklar" dedi, ocak duygunuz gelişinceye değin, İhtiyar Moore'un yanında çalışın."

Jack tavana destek olan kerestelere başını çarpmamaya dikkat ederek Bob'un peşi sıra yürüdü. Ocak duygusu da neydi acaba? Hem İhtiyar Moore da kimdi? Ne tür bir iş bekliyordu kendisini?

Yavaşça Bob'un kulağına eğildi ve sordu:

"Bob... Ocak duygusu nedir?"

"Madende yeterince çalışan tüm işçilerin kazandıkları bir tür altıncı his" dedi Bob. "Tehlikenin ne zaman ve nereden geleceğini önceden haber veren bir tür duygu."

"Peki İhtiyar Moore kim?"

"Genç işçileri eğiten bir usta. Makinelerin giremediği küçük yerlerde gençleri çalıştırır ve onlara işin esaslarını öğretir."

Az sonra İhtiyar Moore'un yanına geldiler. Kısa ve kalın kolları, adeta birer kas yığınıydı.

"Gelin bakalım, delikanlılar" dedi.

Gün boyu çalışan gençler işlerini bitirdiler. İhtiyar Moore onlara izin verdi. Sırtlarını kömür damarına vererek çömeldiler. Aradan kısa bir süre geçmişti. Tünelin alt başından bir gürültü duyuldu. Jack, yalnızca dev bir atın koşarak geldiğini görebilmişti. İri gövdesi, tüneli tamamen kapıyor, güçlü bacaklarının sarsıntısı, tavanı destekleyen kalasları, zangır zangır titretiyordu. Ansızın toz dumana karıştı. Çılgına dönen at, geri dönüp tünelin baş tarafına gitmeye kalkıştı. Ama tavan desteklerinden bir kaçını devirdi ve korkunç bir gürültünün ardından tavan çöktü.

NE YAPMALI?...

ÇOCUKLAR dehşet içinde geriye fırladılar. Her an başlarının üzerine tonlarca kömürün inmesini ve canlı canlı gömülmeyi bekliyorlardı. Her yer toz-duman içindeydi.

Nihayet gürültüler dindi, tozlar çöktü ve iki genç kömür işçisi çevrelerini görebilecek hale geldiler. İhtiyar Moore'un atla boğuştuğu yerde dev bir göçük yığını vardı. Ama ne attan, ne de adamdan en ufak bir iz yoktu.

Başlarına gelen felaketi ayrımsayan Jack'ın gözleri yaşla doldu. Diri diri mezara girmişlerdi.

Bob titreyerek doğrulmaya çalıştı "Jack" dedi yarı güvenli bir sesle. "Bir şeyler yapmalıyız." Jack yavaş yavaş yerinden doğruldu.

"Keşke babamı dinleseydim" dedi. "Benim de kendisi gibi demiryollarında çalışmamı önermişti."

Bob arkadaşının sözünü sertçe kesti:

"Bütün gün makinelerin yağını silip yağ içinde kalmak ve sonra da ustalara çay yapmak çok mu hoş bir iş sanki? Bizim burada yaptığımız, hiç değilse erkek işi."

Jack, "Ama erkekliğin sonunda ölüm de var" dedi ve ansızın arkadaşının yüzüne bakarak kahkahalarla gülmeye başladı.

"Karakargalara dönmüşsün Bob. Yüzün simsiyah."

Bob bu söz üzerine arkadaşının yüzüne baktı ve o da makaraları koyuverdi.

"Senin de benden kalır yanın yok. Tepemize yağan tozdan oldu herhalde, her neyse, Jack... Bir şeyler yapmak zorundayız. "Bir an çevresini inceledikten sonra konuşmasını sürdürdü: "Yeni bir göçük olacağını sanmıyorum. Ama yine de birkaç destek koyarak kendimizi güvenceye alalım."

İki genç, hemen işe koyuldular. Ellerine geçen kalaslardan, kendilerini tehlikeden uzaklaştıracak birkaç destek sağladılar.

Ansızın Jack, Bob'un kolunu kavradı.

Çocuklar, birbirlerine baktılar. Yıkıntının içinden, zayıf bir ses gelmişti.

Bob, ani karar verme yeteneğine sahip bir gençti.

Jack kapkara duvarlara, koşuşan insanlara şaşkınlıkla bakıyordu

Hemen işe koyuldu ve yıkıntının bir ucundan başlayarak kalaslarla kömür parçalarını aralamaya girişti. Jack'a dönerek, "İhtiyar Moore bu!... Evet, yaşıyor. Şu parçaları kenara çek. Onu kurtaracağız." dedi.

BİR UMUT

DELİLER gibi çalışmaya başladılar. Yaşlı madencinin sesi de giderek daha yakından geliyordu. Sonunda bir delik açmayı başardılar. Bob, deliğin ağzına geldi ve, "Moore Amca" diye bağırdı.

Yanıt, derhal ve umduklarından daha güçlü geldi.

"Ne oluyor size çocuklar?... Asırlardır size sesleniyorum. Yoksa İhtiyar Moore'un yaşama dönmesini istemiyor musunuz?"

Tırnakları parçalanıncaya, parmakları kan içinde kalıncaya, avuçları patlayıncaya kadar çalıştılar ve Moore'u kendi bulundukları bölüme almayı başardılar.

Yaşlı kurt, siyah bir ayı gibi sallanarak küçük bölmeye girdi ve bulundukları yeri gözden geçirdikten sonra nefes nefese konuştu.

"Eh, burada olmak, tünelin öteki tarafında olup da toz yutmaktan daha iyidir. "Sonra gözü tavana dayanan desteklere ilişti. "Kim yaptı bunları?"

"Biz" diye yanıtladı Bob.

"Mmmm... Siz, ha?... İki Çaylak için hiç de fena sayılmaz."

Sonra birden yere oturdu ve "Karnım da iyice acıktı" dedi. "Kimbilir ne kadar kalacağız burada."

Çocuklar, bir kez daha titreyerek doğrulmaya çalıştılar.

Jack yavaş bir sesle, "Ben üşüyorum. Bob" dedi. Üzerlerinde yalnızca şort ve fanila vardı.

"Ben de üşüyorum" diye yanıtladı Bob. "Ama bu iyiye işaret, değil mi Moore Amca? Üşümemiz, içerideki havanın hâlâ temiz olduğunu gösterir." "Haklısın, Bob" dedi yaşlı madenci. "Ben sizin yaşınızdayken, babam ısınmak için en iyi yöntemin cimnastik yapmak olduğunu söylerdi. Haydi bakalım, biz de biraz beden eğitimi yapalım."

"Ama burada hareket edebileceğimiz kadar geniş yer yok ki."

"Yer mi yok dedin evlat?. Bal gibi de var. Bakın göstereyim size."

Gösterdi de. Oturduğu yerde yılan gibi kıvrılarak bacaklarını ve kollarını öne uzattı. Öylesine komik olmuştu ki, çocuklar gülmekten kendilerini alamadılar. Yaşlı madenci, kollarını ve bacaklarını bir süre hareket ettirdikten sonra, "Eh", dedi. "ben hem yoruldum, hem de ısındım. Haydi bakalım, şimdi sıra sizde. Önce bacaklar... Aşağı yukarı... Bir, iki...bir, iki... Şimdi de kolları, içeri, dışarı... İçeri, dışarı."

Solukları kesilinceye değin çalışmayı sürdürdüler.

"Bob, yanıt vermek yerine, eliyle arkadaşının ağzını kapattı.

"Sus Jack. Bir şeyler duyuyorum."

Jack eğildi ve uzandığı yerde dinlenmekte olan Moore'un ağzını kapattı.

SON GAYRET

İHTİYAR kurt, dizlerinin üzerinde doğruldu ve sessizce dinledi. Ansızın göçük-yıkıntısının üzerinden bir kömür parçası gürültüyle bulundukları yere yuvarlandı. Jack hızla geri fırladı ve ihtiyar Moore'un üzerine düştü.

"Haydi, haydi, Jack... Kendine gel evlat" dedi Moore. "Biliyorum, madende ilk günün bugün. Ama yine de daha soğukkanlı olmalısın. Sen de Bob... Üstelik sen daha da deneyimlisin."

Konuşmasının henüz bitirmişti ki, yığının üzerinde bir parça daha bulundukları yere düştü ve ardından bir toz bulutu yükseldi.

"Bu tarafa bir yol açmaya çalışıyorlar" diye açıkladı Moore. "Postabaşı Webber bir sürü adamı seferber etmiştir şimdi. Sakın kendisine söylemeyin ama aslında iyi bir heriftir bizim Webber"

Az sonra ortalık bir kez daha toz duman içinde kaldı.

Parmakları kan içinde kalıncaya, avuçları patlayıncaya kadar çalıştılar.

Toz bulutu dindiğinde, çocuklar karşılarında küçük bir ışık gördüler. Bunu Postabaşı Webber'in sesi izledi:

"Hey, oradakiler!... İyi misiniz?"

"Moore Amca bayıldı" diye bağırdı Bob. "Ama hiçbirimiz yaralı değiliz."

"Geri çekilin... Oraya geliyorum..."

Postabası, yıkıntının arasından açılan delikten içeri süzüldü. İlk işi yaşlı dostunun kalbini dinlemek olmuştu. "Evet, bayılmış" dedi. "Ama ona burada yapabileceğimiz bir şey yok. Haydi bakalım çocuklar."

ÖLECEK Mİ?...

GERÇEKTEN de iki genç madenci daha başlarını ve omuzlarını delikten uzatır uzatmaz, en azından bir düzine güçlü el kendileri dışarı çekti. Daha sonra da madenciler yaşlı ustalarını büyük bir özenle delikten dışarı çıkardılar, ve bir sedyenin üzerine yerleştirdiler.

Jack, korku dolu gözlerle İhtiyar Moore'e baktı ve "Ne dersin Bob" dedi, "Moore Amca ölecek mi?"

Sedyedeki kapalı gözlerden biri açıldı ve öfkeli bir ses duyuldu.

"Ölmek mi? Ben mi?... Boş versene sen!...Yüz yaşıma kadar yaşayacağımı duymadın galiba. Sedyeye yattığıma bakma sen. İşin keyfini çıkarıyorum, o kadar."

Gerçekten de asansörün ağzına gelinceye kadar sedyenin keyfini sürdü. Oradaki ilk yardım ekibinden bir görevli, yaşlı kurdu muayene etti ve "Her zamanki gibisin" dedi. "Yani demir gibi. Ayağa kalk da yürü bakalım. Biraz toz yuttun diye kendini taşıtmaya hakkın yok."

Yaşlı adam kahkahalar içinde yerinden doğruldu ve asansöre bindi. Yukarı çıkarlarken Bob arkadaşının omuzunu tuttu ve zincirlerin gürültüsünü bastırabilmek için bağırarak, "İşte Jack" dedi. "İşte gün ışığı. Bak yine gördün onu. Eee, söyle bakalım, ilk günün vardiyasını bitirdin. Ne düşünüyorsun işin hakkında?"

Jack, temiz havayı emercesine içine çekti ve güneş ışığından gözlerini kırpıştırarak, "Yarın da burada çalışmak hayli zevkli olacak" dedi. "Eh, ne de olsa erkek işi bu."

Bir Fıkra

Ali, son günlerde hiç çalışmıyordu. Oysa, iyi bir öğrenciydi. Derslerini günü gününe yapıyordu.

Öğretmen, Ali'ye sordu:

— Nasılsın bakalım?

— İyiyim öğretmenim. Artık bademciklerim iyileşti.

— Onu sormuyorum. Ödevlerini yapmıyorsun bugünlerde!

— Babam onbeş günlüğüne uzak bir yere gitti, yalnız çalışamıyorum...

SEÇME SAÇMALAR

İnek neden tepelerin üstünden gider?

Altından gidemeyeceği için.

Bir kokarcanın kokusunu almamak için ne yaparsınız?

Yanından geçerken burnunuzu tutarsanız.

Üç şişman insan, ufacık bir şemsiyenin altında nasıl ıslanmadan yürürler?

Yağmur yağmadığı zaman.

Bir domates bir yaşındayken bir patlıcan kaç yaşındadır?

O devirde yaşayan bir sağlığa sormak gerek.

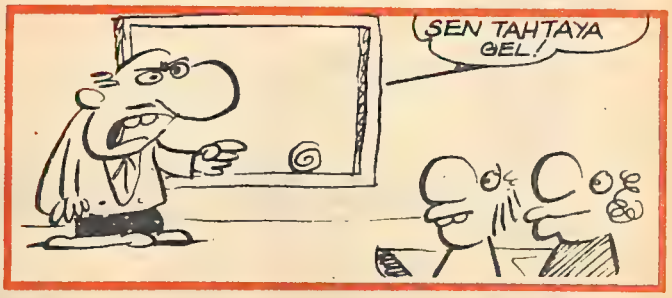

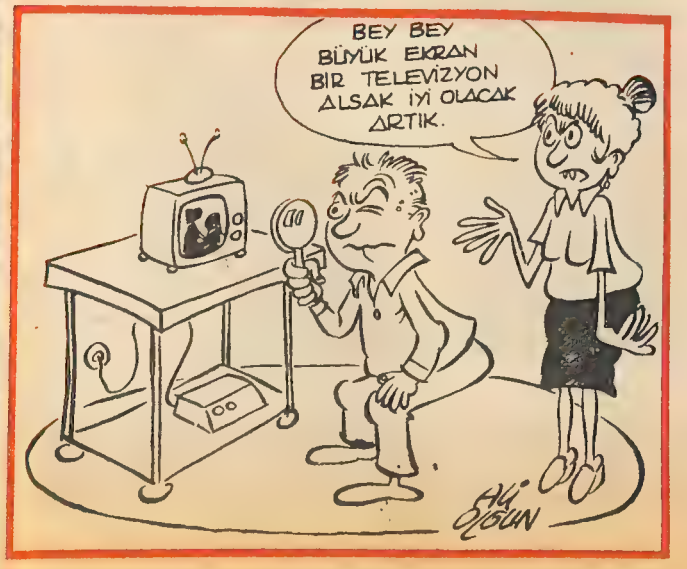

Hey

Bugünün genci için genç dergi

GENÇ NE İSTİYOR, Hey ONU VERİYOR

1. *3 KUŞE POSTER*
2. *1 DEV POSTER*
3. *16 sayfalık STAR-ALBÜM*
4. *KİMLİK KARTI*
5. *POSTER-TAKVİM*
6. *A'dan Z'ye RÜYA TABİRLERİ*
7. *Ve Pop Müzik dünyasından en son haberler, en güzel fotoğraflar*

Hey
DERGİSİ'NDE

Dikkat!

Unutmayın Her Cumartesi Hey Günüdür!...

BEŞLER ÇETESİ

Demir Baron'un Şatosu

Yayın Hakkı (copyright): **Hachette-Milliyet Yayın A.Ş.**

BİRKAÇ DAKİKA SONRA İTFAİYECİLER VE GÖNÜLLÜLER YANGINI SÖNDÜRMEYİ BAŞARDILAR...
TAMAM İŞTE, SÖNDÜ! AMA NE YAZIK Kİ, GÖRDÜKLERİMİZ BARONUN SUÇLU OLDUĞUNU DOĞRULUYOR. BENZİN DÖKÜP ŞATOYU ATEŞE VERMİŞ DEMİRBARON!
ÖYLE OLABİLİR! AMA DEMİRBARON'UN SUÇU YOK BU İŞTE.
BU İŞ AZ KALSIN DÖRT ÇOCUĞUN CANINA MALOLUYORDU!
BEN, ŞATONUN ÇEVRESİNDE BİR ADAM GÖRDÜM!
KARANLIKTA YÜZÜNÜ GÖREMEDİM. AMA ONUN BARON OLDUĞUNA EMİN DEĞİLİM!
HII... İYİ ÖYLEYSE. ONUN BARON OLMADIĞINA İNANIYORSANIZ, YARIN BİLDİKLERİNİZİ KARAKOLA GİDİP ANLATMANIZ GEREK.
SABAHIN İLK IŞIKLARIYLA BİRLİKTE YARDIMA GELENLER, ŞATODAN AYRILDILAR. ZAVALLI LIŞAK, BARON'UN SUÇSUZ YERE KARAKOLA GÖNDERİLMESİNE ÇOK ÜZÜLÜYORDU.
BİLİRLER İSE BU SERT GÖRÜNÜŞLÜ ADAMA BÖYLESİNE ACI DUYMASINA ÇOK ŞAŞIRMIŞLARDI.

ÜZÜLMEYİN, YARIN BARON'UN SUÇSUZ OLDUĞU ANLAŞILIR. ONU SERBEST BIRAKIRLAR!
... HEM ARKADAŞIMIZ O GÖRDÜĞÜ ADAMI ONLARA ANLATACAK!
BURANIN HALKI BARON HAKKINDA NEDEN BÖYLE KÖTÜ DÜŞÜNCELER BESLİYOR...
KISKANÇLIK DOSTUM, KISKANÇLIK... DEMİR BARON YAŞAMI BOYUNCA BAŞARILI BİR İNSAN OLMUŞTUR!
ÇOK KÜÇÜK YAŞLARINDAN BERİ, EFENDİM PLANÖRLERE İLGİ DUYMUŞTU..
... BİRİNCİ DÜNYA SAVAŞI'NIN SONLARIYDI, VE O FRANSIZ AVCI UÇAKLARININ MASKOTU OLMUŞTU...
ÖZELLİKLE YÜZBAŞI LECOMTE'UN DOSTUYDU. GENÇ YÜZBAŞI, TAM ON SEKİZ MADALYA KAZANMIŞTI.
EFENDİM İSE BU DOSTUNDAN ÇOK ŞEY ÖĞRENMİŞTİ. HENÜZ 14 YAŞINDAYKEN UÇAKLARIN NASIL ÇALIŞTIĞINI BİLİYOR-
AH, KÜÇÜK DOSTUM, SENİN VARLIĞIN BANA GÜÇ VERİYOR...
BİR DUMAN GÖRDÜM. İNİŞ YAPAMAYACAKSIN DİYE KORKTUM!
ONBEŞ YAŞINDA, YÜZBAŞININ YARDIMCISI OLDU. YÜZBAŞI O SIRALARDA ÖNEMLİ REKORLAR KIRMIŞTI..
HER ŞEY YARINA HAZIR OLACAK!
YARIN MI? BOŞVERSENE SEN! DOKTOR BACAĞIMDAKİ ALÇIYI ÇIKARMAYA NİYETLİ DEĞİL.

EFENDİM, ERTESİ SABAH UÇAĞA BİNEREK HEKESİ ŞAŞIRTAN REKORLAR KIRDI..

HARİKA!

İNANILMAZ ŞEY!.. ÖLÜME MEYDAN OKUYOR!

EVET, GENÇ COURDEVAN'A EN BÜYÜK UÇUŞ ÖDÜLÜ VERMEKTEN GURUR DUYUYORUZ.

EN BÜYÜK COURDEVAN!

HURRAA!

AFERİN YAVRUM! SENİNLE GURUR DUYUYORUM!

BÜTÜN DÜNYA ONU BARON OLARAK TANIYORDU. BAŞARIDAN BAŞARIYA KOŞTU. ADETA MUCİZELER YARATIYORDU.

ROOARRR

GAZETESİ

21 TEMMUZ 1928

BİR PİLOTUMUZUN BÜYÜK BAŞARISI

ÜNLÜ PİLOT BARON "KARE ASI" ADLI UÇAĞIYLA DÜN SABAH YENİ BİR REKOR DAHA KIRDI

SÖYLE BAKALIM UFAKLIK, BURAYA GİRMENE KİM İZİN VERDİ?

OH, ÖZÜR DİLERİM BAYIM, SİZİ ÇOCUK SANDIM:.

BAY BARON BANA UÇAK KULLANMAYI ÖĞRETİR MİSİN LÜTFEN...

SİZE VERECEK PARAM YOK AMA... HER KONUDA SİZE YARDIM EDERİM...

BENİ YANINIZA ALIR MISINIZ?..

BAY BARON, BENİ YANINA ALDIĞINDA BAŞARININ DORUĞUNDAYDI...

Sürecek

EKSİK FASİKÜLLERİ GÖNDERİLEN OKURLARIMIZ

Alper Eroğlu (Karamürsel), Mahmut Birşar (Tokat), Sevgi Çokyaşa (Ankara), Zeynep Elvar (İzmir), Umut Eren Akçaol (İzmir), M.Hürrem Işık (Kastamonu), Özcan Kaya (Adapazarı), Ercan Yılmaz (İzmir), Murat Aksoy (Adana), Mustafa Kirazlı (Ankara), Ender Bulut (Ankara), Fazıl Sobu (İstanbul), Mecit Sudağıtan (İzmir), Günay Seylan (İstanbul), Emre Karagöl (Ankara), Akgün Günay (Ankara), Güven Ergin (Ankara), Metin Onay (Kars), Gökçe Yonturu (İzmit), Ergün Bayrak (Hopa), Kıvanç Bayatlı (Çorum), Mehmet Ören (İstanbul), Mehmet Evrensel (İstanbul), Necad Erdem (Rize), Sedat Açıkgöz (Zonguldak), Bekir Aksoy (Andırın), N.İlhan (Isparta), Hasan Özer (Gaziantep), Davut Kara (Samsun), Demet Özcan (Malatya), Selçuk Şahin (Ankara), Tuna Yılmaz (İzmir), Hasan Karabulut (Niğde), Bahar Çupi (Çorum), Sinan Şahin (Ankara), Yusuf Boran (Ankara), Cevdet Tunç (Gaziantep), Uğur Yıldız (Antalya), Ozan Çalar Üsten (Antalya), Alper İnce (Ankara), İsmail Gezgin (Samsun), Temel Şenyurt (Ordu), İbrahim Yiğit (İstanbul), Özgen Bedel (İstanbul), Emin Karadeniz (Adıyaman), Özgür Alp (Eskişehir), Mustafa Çınkay (Hatay), Perihan Kısrak (İzmir), Aykut Dalkıran (Antalya), Muharrem Öztabak (İzmir), Ali Barlas (Mersin), Ayşe Kaplan (Mersin), Hasan Ergül (İzmir), Cengiz Karadağ (Afyon), Fatih Sezal (Ankara), Ali Şeşen (Denizli), İ.Hakkı Soysal (Manisa), İsmail Kurşunlu (Ankara), Filiz Özden (Eyüp), Yusuf Bulut (Ankara), İ.Sezgin Başkan (Ordu), Murat Özaydın (Diyarbakır), Ekrem Topçu (Erzincan), Uğur Aydın (Giresun), Köksal Çiçek (Trabzon), Metin Turan (Mersin), Oktay Özata (Adapazarı), Nizamettin Güvercin (İzmir), Yakup Eldoğan (Kocaeli), Sevgi Ayanoğlu (Zeytinburnu), Veli Karaca (Balıkesir), Yalçın Cebeci (İstanbul), Celâl Şahin (Gaziantep), Mustafa Sülün (Adana), Yavuz Elmas (Ankara), Cihan Özdemir (Ankara), Özgür Biçer (Ankara), Mustafa Gezmen (Aydın), Beste Kaya (Balıkesir), Korhan Karabulut (İzmir), Tarık Tepe (Manisa), Hüsnü Ünver (Bursa), Hüseyin Ciğer (Antalya), Esra İkizoğlu (Sakarya), Murat Değirmenci (Ankara), Metin Okutan (Çanakkale), Kadri Kaygısız (İstanbul), Gökhan Coşkungönüllü (Edirne), Tarık Danışman (Aydın), Salim Kara (Ankara), Zeynep Şafak Teksin (Ankara), Metin Çıplak (İstanbul), Bülent Özkan (Kastamonu), Yaşar Murat Yayla (İçel), Şahin Babacan (Alsancak), Hamdi Gökmen (Zonguldak), Meral Kurban (İstanbul), Ekrem Özkan (Ankara), İsmail Yıldız (Bursa), Aytuğ Yakar (Adana), İbrahim Erdal (Denizli), Hasan Açıkgöz (Karabük), Dilek Yürüsün (İstanbul), Alper Ballı (Adana), Özgür Özhisar (Adana), Savaş Özdemir (İstanbul), Nesrin Erkılınç (İzmir), Cem Eltut (Ceyhan), Taner Pilavcı (Bursa), Hakan Taşçı (Burdur), Kadir Gözde (Tarsus), Alpaslan Parmaksız (Adana), Hüseyin Kurtulan (İstanbul), Naci Turgay (Diyarbakır), Fatma Güreşçi (Kırklareli), Ali Bayrak (Diyarbakır), Murat Şenel (Ankara), Murat Çamlıoğlu (Adana), Halit Çağıl (Kayseri), Şahin Tuncel (Hakkâri), M.İnanç Emiroğlu (Balıkesir), Mesut Teker (Kayseri), Fuat Serter (Karabük), Necmi Gölbaşı (Gaziantep), H.İşgüder (İzmir), Beril Biçer (Eskişehir), İdil Bayır (İzmir), Mehmet Bülent Boyacıoğlu (Ankara), Mehmet Taşkın (Ankara), Zülküf Karakaş (Şanlıurfa), Hamza Acar (Erzurum), Yusuf Çeker (İzmir), Basa Haksavunur (Konya), Ayhan Sertaş (Elâzığ), Tüba Yalçın (Bursa), Bülent Yalçın (K.Maraş), Şerif Arslan (Tekirdağ), Raif Önal (Şanlıurfa), Kısmet Kaplan (Balıkesir), Mehmet Sönmez (Antalya), Yakup Eldoğan Hilal Emekli (Adana), Defne Ömür (Ankara), Ali Önder Ergün (İzmir), Şaban Kanberoğlu (Sivas), Recep Dalamaz (Ankara), Savaş Yılmaz (Denizli), Sadık Ankitçi (Ankara), Çağatay Önal (Trabzon), Tarhan Coşkun (K.D.Z. Ereğli), Anıl Ertanoğlu (Ankara), Maksut Arancık (İzmir), Ali Güngör (Çorum), Durmuş Bağ (İstanbul), Melih Hacer (Bursa) Taner Arslan (İstanbul), Kazım Erdem (Malatya), Haydar Köksal (Ankara), Ahmet Kavakkörulu (Edirne), Ayhan Zelzele (Gaziantep), Mustafa Demir (Gaziantep), Sevil Narin (Ankara),

Devamı 32. sayfada

İŞTE İLK KUPONLARINIZ

"Armağan Yağmuru"na katılabilmek için, belirtilen sayı kadar kuponu sıra numarasına göre biriktirip ***Milliyet Çocuk Dergisi Armağan Yağmuru - Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 Cağaloğlu - İSTANBUL*** *adresine postalayınız.*

RENKLİ TELEVİZYON KUPONU 1	BİLGİSAYAR KUPONU 1	MÜZİK SETİ KUPONU 1	ÇALIŞMA ODASI TAKIMI KUPONU 1
12 KUPON	10 KUPON	8 KUPON	6 KUPON
FUTBOL TOPU KUPONU 1	ZEKÂ OYUNCAKLARI KUPONU 1	ANSİKLOPEDİ KUPONU 1	EŞOFMAN KUPONU 1
4 KUPON	4 KUPON	2 KUPON	4 KUPON
SÖZLÜK KUPONU 1	SULUBOYA TAKIMI KUPONU 1	ELEKTRONİK ORG KUPONU 1	PASTEL BOYA TAKIMI KUPONU 1
2 KUPON	2 KUPON	6 KUPON	2 KUPON

Baştarafı 31. sayfada

Murat Elbasan (Eskişehir), Serbülent Özkan (Bursa), Adem Çavik (Ankara), Önder Ünlü (İstanbul), Cengiz Umut (Çanakkale), Oğuz Demirciçeşmesi (Ankara), Musa Duman (İstanbul), Alper Tuncer (İzmir), Salih Atan (Sakarya), Hakan Akyel (İstanbul), Özdemir Pamukçu (İstanbul), Türker Uğur Sokullu (Bursa), Medine Katı (İstanbul), Mustafa Kaya (Ankara), Saniye Bozkurt (İstanbul), Mehmet Yaman (İstanbul), Dursun Yılmaz (Çumpa), Mehmet Erol (Kırklareli), Ersan Kumru (Tekirdağ), Alphan Aybet (İstanbul), Yavuz Köksal (Ankara), Rıza Poyraz (İstanbul), Canan Kurnaz (İstanbul), Osman Uzun (İstanbul), Işık Korkusuz (Denizli), Mehmet Arslan (Bolu), Mehmet Cengiz (İstanbul), Erdem Eşsiz (İstanbul), Serra Gençtürk (Ankara), Dilek Çağlayan (İzmir), Dinçer Tarkun (Ankara), Mustafa Hakan Vardokli (Balıkesir), Bahadır Çalkın (Bandırma), Mustafa Özsan (Konya), Mehmet Dışbudak (İzmir), Rahim Ceber (Edirne), Mehmet Akcan (Adana), Behlül Bulut (Kocaeli), Semih Çeltikci (Çorlu), Ahmet Altıntırmık (Zonguldak), Kemal Kâhya (İstanbul), Emin Berberoğlu (Aydın), Ali Ay (İstanbul), Serafin Karaman (İstanbul), Ahmet Erenci (Çanakkale), Hakan Topalhan (Hatay), Kemal Sözeri (İzmir), Necmettin İpek (Ordu), Tolga Sinan Güney (İzmir), Şahay Salay (Aydın), Selvan Işık (Manavgat), Hüseyin Hallaçeli (Adana), Adem Erdem (Hatay), Ahmet Altıntaş (Ankara), Sedat Tokan (Karabük), Hasan Güneş (Adıyaman), Baykan Özayrel (Ankara), Kadem Çilingir (Samsun), Osman Aslan (Kütahya), Nesrin Gecegörür (Ankara), Nursel Çetintürk (Isparta), Arsever Akün (Muğla), Yaşar Gencer (Isparta), Mustafa Çanay (Antalya), Orhan Has (Ankara), Ali Duymaz (Muğla), Uğur Gökçetin (Ankara), Halûk Hastürk (Artvin), Osman Özel (Uşak), Sinan Şahin (Ankara), Aydemir Akyürek (Ankara), Birol Merih (İstanbul), Tolga İstâm (İstanbul), Sevim Kaymaz (Ankara), Hakan Gürkan (Tokat), Berna Dinçel (Ankara), İsmail Kuş (Kayseri), Aysel Engin (Kayseri), Recep Sarısay (Denizli), Mehmet Çapal (Ankara), Reyhan Mut (Diyarbakır), Kâmil Balkan (İstanbul), Ahmet Lâtif Arkan (İstanbul), Ferit Altınalp (Balıkesir), Özgür Başkan (Denizli), Cevdet Yaslan (Muğla), Eyüp Kaya (Ankara), Şahin Göktaş (Muğla), Ecz. Muzaffer Mete (Manisa), Tarkan Cansaran (Gümüşhane), Metin Karaman (Erzincan), Hakkı Ağır (Ankara), Muzaffer Üstünel (Ankara), Yaşar Celayer (Ankara), Erim Yıldırım (İstanbul), Güler Karaca (Antalya), Fatoş Yılmaz (Gaziantep), Abdullah Baytekin (Diyarbakır), Şehnaz Aydın, Rıza Arşurun (İzmir), Gökhan Taş (Gaziantep), Ender Ertunç (Eskişehir), Ali Astantürk (Kastamonu), İlhan Ölmez (Sivas), İhsan Akay (Batman), Mustafa Eıçetin (Ankara), Salim Dündar (Ankara), Ramazan Kaplan (Ankara) Güngör Erol (Aydın), Mustafa Kaya (Antalya), Tufan Karabaşar (Nazilli), Serap Alkan (Ankara), Ergin Uludağ (Bursa), Erdal Özcan, Nevin Palaz (İstanbul), Neşe Okay (İzmir), Kahraman Ayvaz (Giresun), İsmet Öztürk (Bursa), Ahmet Pekgöz (Yerköy), Mehmet Atalay (Eskişehir), Nâlân Merkez (İzmir), Mustafa Bil (İstanbul), Kerem Yavuzsun (İstanbul), Selim Sökülman (Konya), Ruhan Burgu (Adana), Nihat Aycan (İstanbul), Mürsel Uslanmaz (Ankara), İhsan Özel (İzmir), Evren Emre (Adapazarı), Kaan İren (İstanbul), Hüseyin Gürlerköy (Büyümçiğli), Harun Küçükaslan (Aydın), M.Serdar Genç (Denizli), Taşkın Altınel (İzmir), Ulku Kavcan, Adem Aver (Bursa), Murat Özdağ (Elâzığ), Ahmet Çakıcı (İskenderun), Uğur Özcan (Ankara), Esat Sölük (Denizli), Süheylâ İnsan (Adana), Sefa Aydoğmuş (İstanbul), Şaban Hizman (Kayseri), Ebru Çelebi (Hatay), Şükrü Eryılmaz (Antakya), Erol Ünlü (Konya), Levent Memiş (İstanbul), Selâhattin Olgun (İstanbul), Serhat Sefa Tur (K.Maraş), Çetin Akçetin (Denizli), Cemal Tanyeli (Konya), Ege Ersenbal (Ankara), Deniz Kaymak (Ankara), Nahit Ali Taşkın (Edirne), Vedat Gürel (İzmir), Ekrem Teğmen (Antakya), Kader Demirkol (Mardin), Gökay Altın (Ünye), Abidin Sevin (İstanbul), Selma Özveren (Ankara), Hakan Erdal, Ahmet Murat Denli (İzmir), Şebnem Kayra (Adana), Fırat Alpiskender (İzmir), Reyhan Erten (İstanbul), Kemal Bilge (Elâzığ), Yusuf Gülerkan (Zonguldak), Muzaffer Aslan (Mersin), Nihan Pekmen (İzmir), İsmail Kaygısız (Bursa), Bekir Bayzer (Ş.Urfa), Mehmet Büyük (İstanbul), Salih Bostancı (Çorum), Yunus Sahip (Niğde), Mustafa Torgâcı (Antalya), Ogün Konak (Konya), Coşkun Altuğ (İzmir), Evrim Özsoy (Akşehir), Hüseyin Turgut (Fethiye), Sibel Çayan (İstanbul), İnci Ulu (Samsun), Enver Çakırkent (İzmir), Erhan Arulan (Ankara), Uğur Şalvarcıoğlu (Zonguldak), Erol Ağan (Amasya), Kenan İmat (Giresun), Murat Karlıbaş (Manisa), Havva Yüksel (Balıkesir), Cemalettin Buldu (Mersin), Alâattin Yalçın (İstanbul), Halil Özgül (Ankara), Yavuz Çetintürk (İzmir), Astıhan Şenel (İstanbul), Kâzım Konuralp Sönmez (Ankara), Hanefi Bayındır (Çorlu), Satılmış Küçüktepe (Ankara), Abdullah Gökhan (Bayburt), Fikret Kuzey (Edirne), Tuğba Gülderen (Sivas), Mehmet Sayın (Denizli), Gülçin Akbaş (Antalya), İrfan Görken (Burdur), Münevver Kebapçı (İstanbul), Kâmuran Pamuk (Afyon), Erkan Yıldırım (Ankara), Funda Kıpça (Ankara), Hasan Durmaz (Antalya), Hamit Taşkan (İzmir), Emre Kırca (İzmir), Salih Gülyağan (Gaziantep), Havva Hüseyin (Amasya), Ferahmuz Şahin (Tokat), Murat Tuncer (Akşehir), Kaan Kaantürk (Zonguldak), Mahmut Erdal (İstanbul), Mustafa Harunoğlu (Kıbrıs), Melek Meşe (Bursa), Mustafa Ulutürk (Adana), Hüseyin Hacıoğlu (Bursa), Nuray Ersever (Muğla), Erol Çolakoğlu (Bursa), Özgür Toga (Çanakkale), Esat Ralım (İzmir), Ayhan Erbay, Kemal Yorulmaz (İstanbul), Ramazan Özer (Uşak), Mustafa Çevik (Konya), Hüseyin Kutlu, Coşkun Yener (Gaziantep), Durmuş Yegel (Ankara), Metin Bel (İstanbul), Güney Sonat (İstanbul), Atillâ Şendil (Bursa), Şadi Yanardağ (Bursa), Osman Aryılmaz (İstanbul), İlker Gürer (Yalova), Adil Yılmaz (Siirt), Salih Keskin (İstanbul), Ali Gümül (Gaziantep), Tolga Mahanoğlu (İstanbul), Atillâ Aydın (Çorum), Müjde Erdem (Nazilli), Murat Deniz (Diyarbakır), Murat Gönenç (Tokat), Erol Hızlıoğlu (İstanbul), Nazif Altıner (İzmir), Mehmet Dalkılıç (Niğde), Nilüfer Tunaç, Gazi Aktaş (Ankara), Hatice Aktaş (İzmir), Bekir Gazani (Burdur), Nevin Gündüz (Ankara), Hakan Harman (Mersin), Suna Kulukacı (Giresun), Müşerref Vural (Ankara), Turgay Karadeniz (Bursa), Engin Ak (Ankara), Ergin Yıldız (Erzurum), Emine Özçilingir (Çorum), Gökhan Örler, Sinem Hastürk (Balıkesir), Kadir Yıldız (Kayseri), Ali Yüksel (Rize), Burcu Orhan (Isparta), Mehmet Ökfidan (İstanbul), Cihat Çınar, Emre Demir (Adapazarı), Süleyman Eser (Isparta), Cengiz Kandemir (Niğde), Erol Şahin (Kayseri), Emel Küçük (Ankara), Kaya Özcan (Ankara), Yalçın Avcı (Aydın), Aydın Yalgı (Kocaeli), Yetiş Günduran (K.Maraş), İlker Bozbaş (Bartın), Ahmet Altay (İskenderun), Serkan Nur Kutlu (Çanakkale), Asuman Durusut (Diyarbakır), Fırat Çöllü (Burdur), Bülent Kahveci (Ankara), Şevket Erkan (İstanbul), Tuğrul Hızal (Isparta), M.Kemal Aycanoğlu (Konya), Hakan Taylan (Konya), Akın Çil (Mersin), Halime Acar (Uşak), Nihat Karakaş (Elâzığ), Ümit Uzunkök (Kastamonu), Seyfi Kalkasım (Trabzon), Nurettin Sayın (Nevşehir), Erol Mutlu (Elâzığ), İbrahim Düzgün (Adana), Volkan Kula (Erzurum), Eyüp Kondu (Gaziantep), Yusuf Çakal, Hakan Özgür (Çorum), Zeki Çıraklı (Ordu), Mehmet G.Berberuma (Mardin), Fatih Cengiz (Sivas), İdil İkbal Gökdal (Ankara), Fatih Yılmaz (Malatya), Ahmet Hakan Sönmez (Gebze), Servet Demir (Trabzon), Şaban Solak (Trabzon), İlker Toplaş (Ankara), Ayşe Öztürk (İstanbul), Mustafa Pazarcıbaşı (Ankara), Arzu Dolak (Samsun), Murat Çankaya (Ankara), Özgür Özsoy (Kocaeli), Aşkın Öztürk (Yozgat), Ali Kuyulu (Çorum), Murat Ülger (Ankara), Ahmet Şahin (İstanbul), Fatma Kama (Antalya), Özgür Hatiboğlu (İstanbul), Semih Güven (Mersin), Uğur Gedik (İstanbul), Turgut Vural (Kırklareli), Ejder San (Gaziantep), Ahmet Gümüşsoluk (K.Maraş), Yılmaz Koç (Sivas), Hakan Gömerli (İçel), Ethem Ağlaç (Ankara), Metin Yarcı, İbrahim Sarısaltık (Elâzığ), Kaan Özdemir (Gaziantep), Ümran Kaya (Sivas), Zafer Yaman (Ankara), Mustafa Tekin (Adana), Burak Aksoy, Okan Dönmez (İstanbul), Tuncay Sevinçler (Gaziantep), Murat İyikörükçü (Gaziantep), Kemal Ayhan (K.Maraş), Tamer Kürkçü (Edirne), Canan Şentürk (Rize), Mehmet Zeki Akaydın (Ankara), Abdurrahman Ersoy (Manisa), Çiğdem Karakaş (Samsun), Feridun Yavuz (Mersin), Uğur Öğütmen (Ankara), Seçkin Ülgen (Zonguldak), İsmail Olgunköse (Ankara), Abdullah Yanarsönmez (Elâzığ), Ümit Kaya (Bilecik), Eylem Bahar (Kırklareli), Seraç Kar (Mersin), Metin Yücel (Giresun), Mesut Al (Çorum), Erol Kutlu (Manisa), Sinan Kars (İstanbul), Serhan Özbakım (İstanbul), Nil Özlem Bulut, Ali Tünksever (Denizli), Feraye Akçacı (İzmir), Hatice Serbest (Adana), Levent Bozkurt (İzmir), Ahmet Yılmaz (Kayseri), Sefa Termanoğlu (Adana), Emin Gökbil (Ankara), Erdem Temel (KDZ.Ereğli), Sibel Kazak (Bolu), Tayfun Dalyan (K.Maraş), Soner Pehlivan (Tekirdağ), Kadir Yenikapı (Zonguldak), Mustafa Özkaya (Gaziantep), Ahmet Uğur Ergil (İstanbul), Esma Şencan (Bafra), Naci Güney (Tirebolu), Semra Öngel (Yozgat), Murat Atip (Ankara), Erdem Korkmaz (Ankara), Hamide Sönmez (Hatay), Ali Murat Tanyer (Konya), Serdar Oral (Eskişehir), Berkant Bozdoğanoğlu (Adana), İsmet Ünlü (Sinop), Fatih Bilir (Bursa) İrfan Tutan (Manisa) (Kocaeli), Turan Çatla (Mersin), Sedat Oğuz (Van), Fatih Halaş (İstanbul), Mehmet Müftüoğlu (Erzurum), Murat Ölmez (Adana), Ali Öztekin (Tekirdağ), Ali Acar (Kırıkhan), Ersin Akyüz (Balıkesir), İbrahim Akçakoca (Bursa), Uğur Erel (Antalya), Atilla Yetkin (İzmir), Uğur İlkey (Ankara), Zerrin Özcan (Ayvalık), Berkan Yiğit (Uzunköprü), Ahmet Uçar (Niğde), Tarık Erdağ (İzmir), Bahattin Adıgüzel (Mardin), Erdal Dal (İstanbul), Selim Duman (Adana), Marlaza Dinçer (Kayseri), Ali Çolak (Trabzon), Ahmet Bağcı (Kütahya), Serdar Yumak (Çankırı), Musa Şeker (Develi), Özden Gürün (Ankara), Menderes Yıldırım (Tokat), Bekir Süha Toronlu (Zonguldak), Suat Şahin, Berna Fidanoğlu (Kıbrıs), İhrahim Bozkurt (İskenderun), Muharrem Cengiz (Gaziantep), İbrahim Sarıoğlu (Mardin), Mürvet Çabuk (İzmir), Nevin Tunalı (İstanbul), Murat Çetin (Çorum), Yıldırım Ağa (İstanbul), Yusuf Kös (K. Maraş), Murat Altın (Kütahya), Yaşar Beziroğlu (Manisa), Fikri Gürer (Kastamonu), Ali Cebeci (Ankara), Cihat Erkonmaz (Ankara), Benen Yaçınöz, Esra Çakır (Zonguldak), Arzu Polat (İstanbul), Senem Erkenci (Manisa), Barış Özcan (Düzce), Özlem Kınandı (Zonguldak), Fevzi Özgüner (Çorum), Adnan Koçlu (Bursa), Halit Demir (İstanbul), Özdemir Öz (İstanbul), Özen Özbay (Ankara), İlhan Uçer (Bursa), Mustafa Öksüz (Konya), Sibel Onum (İzmir), Ufuk Taştekin (Sivas), Neşe Yelkin (Giresun), Hasan Kenan Bodur (Ankara), Kemal İnce (İzmir), Buket Gönce (Adana), Nalan Muken (İzmir),

Devamı var...

DÜNYA KUPASINA DOĞRU 1

URUGUAY 1930

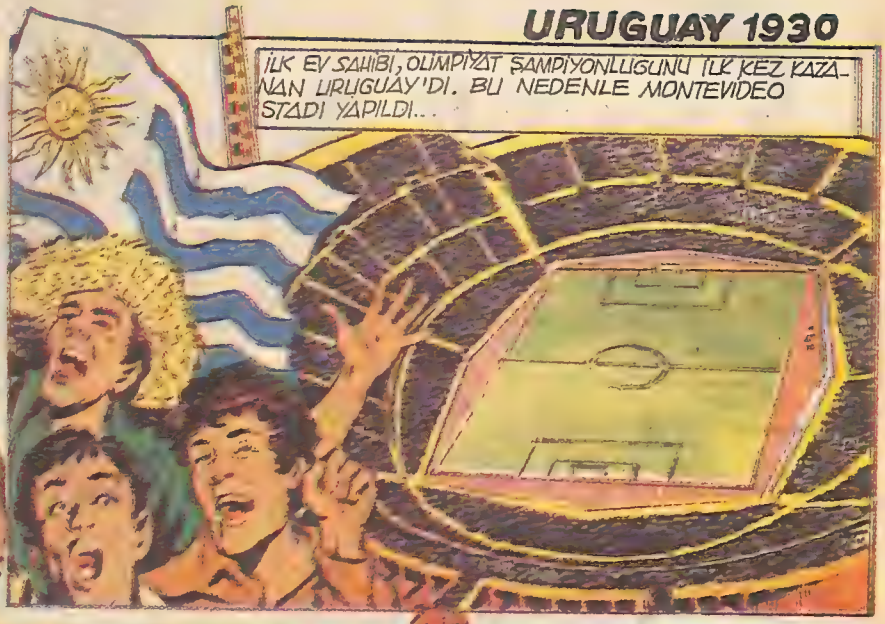

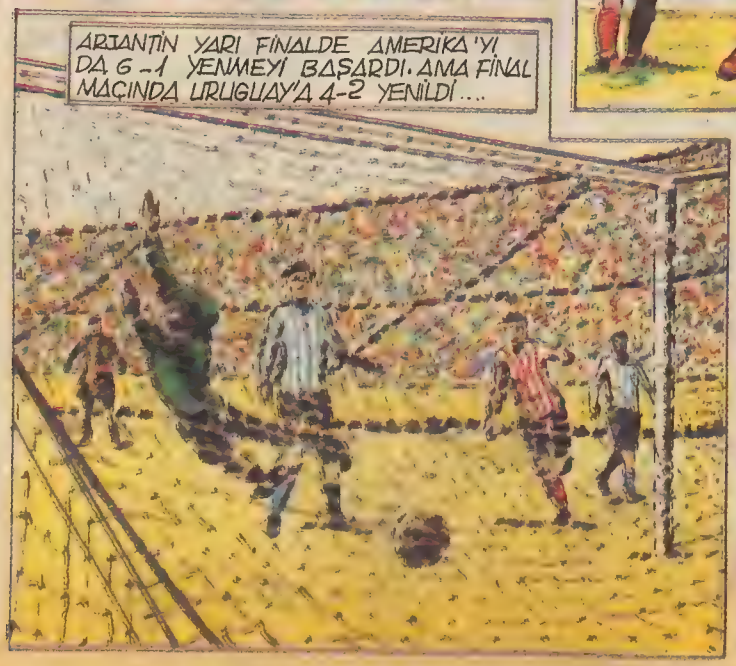

DÜNYA KUPASINA DOĞRU

1

SİNEMA TV MAGAZİN

Yeni yayın döneminde başlayan Çiçek Kız'ın serüvenleri otuz dakikalık elli bölümden oluşuyor.

Televizyonun yeni dizisi:

ÇİÇEK KIZ

TELEVİZYONUMUZUN yeni dizisi, "Çiçek Kız", gösterime başlayalı henüz birkaç hafta olmasına karşın, hemen herkesin kalbini çalmayı başardı. 30'ar dakikalık 50 bölüm olarak televizyonda gösterilecek olan bu dizi, "Uçan Kaz", "Heidi" ve "Marko" dizileri gibi, Japon yapımı...

Dizinin ilk bölümlerini izleyemeyen okurlarımız için "Çiçek Kız"ın konusunu kısaca özetleyelim:

Çiçek Kız Lulu, çiçekçilik yapan büyükannesi ve büyükbabasıyla birlikte Güney Fransa'nın çok güzel bir köyünde yaşamaktadır. Köpek Nubo ve Kedi Catto onu görmeye geldiğinde, onikinci yaşgününü kutlamaktaydı. Konuşabildiklerini görünce, çok şaşırdı. Ona Çiçek Yıldızı Kralı'ndan bir mektup getirmişlerdi... Bu mektup inanılması güç bir öykü anlatmaktaydı.

Yıllarca önce Dünya'da insanlar, çiçekler ve hayvanlar bir arada, mutlu bir şekilde yaşamaktaydılar. O zamanlar çiçekler de canlıydı. Ancak insanlar, uygarlık denilen gücü kazanmaya başladıktan sonra bencilleştiler ve çiçeklerle hayvanları yönetmeye başladılar.

Kendilerinin insanlar tarafından yönetilmesine dayanamayan çiçekler, küçük bir yıldızda yaşamaya başladılar. Bu yıldız Çiçek Yıldızı'ydı, Dünya'ya çok yakındı. Ancak bazı çiçekler Dünya'da kalmayı seçmiş ve insanlarla evlenmişlerdi. Bu çiçeklerin çocuklarına "Çiçek kanı" geçmiş ve bu kuşaktan kuşağa günümüze ulaşmıştı. İşte Lulu'da da bu kan vardır..

Mektup, bu öyküyle birlikte Lulu'ya yeni görevler de yüklemektedir...

COSBY AİLESİ

PAZARTESİ sabahları "İyi Haftalar Türkiye" ile ekranlarımıza gelen Cosby ailesini izliyor musunuz? Aranızda öğlenci olanlar ya da erkenden kalkıp okula gitmeden önce ekran başına geçenler hiç kuşkusuz bu sevimli aileyi artık iyice tanıyorlar.

Ailenin sevimli, anlayışlı doktor babası, özel yaşamında da eşine ve çocuklarına çok bağlı. Bill Cosby'nin bu diziden önce kazandığı sayısız başarılar var. Amerika'da şov dünyasının bir numaralı yıldızı olmuş bir dönem. Sonra da çok sayıda plak doldurmuş, film çevirmis ve çeşitli ödüller almış.

CİMCİME

"SELÂMDA YENİ BULUŞLAR.

DOSTLARIMIZLA, ARKADAŞLARIMIZLA KARŞILAŞTIĞIMIZDA NEDEN YALNIZCA "İYİ GÜNLER" DEDİĞİMİZİ ANLAMIYORUM. YANİ YALNIZCA GÜNLERİMİZ Mİ İYİ OLSUN? YA HAFTALAR, AYLAR VE YILLARA NE DEMELİ? BENCE EN İYİSİ BİRBİRİMİZE "İYİ ÖMÜRLER" DİLEMEK!

AYRICA SEVİMSİZ BİRİSİNE DE "İYİ GÜNLER" DİLEMEK YERİNE "GARK" YA DA "GAZOZ" DEMEMİZ DAHA DOĞRU OLMAZ MI? BIRAKALIM ONLARA AYIRDIĞIMIZ ZAMAN, SEVİMLİ KİŞİLERE HARCANSIN.

KENDİ YAŞIMDAKİ İNSANLARA DA "MERHABA" YERİNE "MİYAV" DEMEK İSTERDİM. ONLAR DA BANA "HAV" YA DA "VAKVAK" DİYE CEVAP VERSE NE İYİ OLURDU!

OKULDA ÖĞRETMENİM YOKLAMA YAPARKEN "BURDA" DEMEK ZORUNDAYIM!

OYSA BUNUN YERİNE "HURDA!" DİYE BAĞIRMAK GELİYOR İÇİMDEN! YA DA NE BİLEYİM "HURMA" "VURMA" "DURMA" DA OLABİLİR PEKÂLÂ...

TELEFONA CEVAP VERİRKEN NEDEN "ALO" DİYORUZ. ONUN YERİNE, ÖRNEĞİN, "BALO" "OLA" "LOLA" DENEMEZ Mİ?

ALO DEMEMİZ ŞART MI? BAŞKA ŞEYLER DİYEMEZ MİYİZ? ÖRNEĞİN: **PİMPA!** YA DA BİR UZAY SÖZCÜĞÜ **UTLOS-AFA-ROBOT** GİBİ... VEYAHUT TA NE BİLEYİM, GİZLİ BİR SÖZCÜK: **ANTAGRAM PİKPİK-KOLEGRAM...**

BİRŞEY ALIRKEN, NEDEN "TEŞEKKÜR EDERİM" DİYORUZ. ÇOK UZUN BİR SÖZCÜK BU...

ARMAĞAN ALINCA, BENCE ŞÖYLE DEMELİ!

MİYAMM!

HOŞUNUZA GİTMEYEN ARMAĞAN GELİNCE DE SÖYLENECEK ŞEYHAZIR!
BÖH!
BİRİSİ SİZE KİBARCA DAVRANDIĞINDA, ÖRNEĞİN KAPIYI AÇTIĞINDA ŞUNU SÖYLESENİZ OLMAZ MI?
Pat pat..
BENCE SELAMLAR HERKESE FARKLI OLMALI..
İYİ KAZIKLAMALAR, MANAV AMCA!
MERHABA CİMCİME
ABİME
İYİ GOLLER ABİ!
BENİM YAPTIKLARIMA HEP BIYIK ALTINDAN GÜLEN SEVİMSİZ KOMŞUMUZA...
İYİ BIYIKLAR BAYAN!
SANA DA...
GEVEZE AKRABAMIZA...
AH, CİMCİME..
İYİ TRAŞLAR, TEYZE!
PEKİ YA ÜST KATTAKİ KOMŞUNUN KIZINA NE DEMELİ?
MERHABA CİMCİME.
MÖÖÖÖRHABA!
MIYMIYI SELAMLAMAK İÇİN:
KİKİRİKİ MIYMIY!
VE EN SONUNDA GÖZLÜKLÜ
VAY VAY VAY!..
ONA DİYECEĞİM Kİ.. BAM! SEN GÖRÜRSÜN DAAN!
BEN SENİ GÜÜM!
SONUNDA DA...
..EN İYİ DİLEKLERİMİ SUNACAĞIM!
AUGH!
?

Bilime açılan pencere:

OMNI

UZAYDA BİR KENT KURULACAK

2000 işçi çalışarak uzayda bir yeni dünya yaratabilecek. Ve bir gün bu merkezler uzayda yıldızlar gibi parlayacaklar.

AMERİKA'da Princeton Üniversitesi profesörlerinden Gerald O'Neil'in son günlerde çalıştığı en önemli proje uzayda kurulması düşünülen kentler. Prof. O'Neil'e göre, uzayda varolan gezegenlerin keşfinden çok, dünyaya benzeyen yerleşme alanı olarak kullanılacak alanlar oluşturmak önemli. Profesör, uzaydaki gezegenlerin insanların yaşamasına elverişli olmadığını söylüyor. Bu nedenle bu tür koşulları içeren yapay gezegenler oluşturulması görüşünde. Bütün bunlar birer düş ürünü değil. Gerçekten 2000'li yıllarda Amerikalı bilim adamlarının gerçekleştirmeyi düşündükleri projeler...

2050 yılında dünyanın nüfusunun arttığı düşünülecek olursa yeni yerleşim alanlarının bulunması ve dünya nüfusunun bir bölümünün oralara kaydırılması kaçınılmaz bir olgu olarak karşımıza çıkacak. Profesörün projesi NASA tarafından kabul edildi. "Bence, uzay dünyanın hizmetine verilmeli. Gezegenimizin sorunları giderek artıyor, nüfus çoğalıyor, gürültü yükseliyor, kaynaklar tükeniyor" diyor profesör...

Peki insanların yeryüzünü bırakıp uzayda bir kentte yaşamaları olası mı?

Profesör, "buna kesinlikle eminim," diyor. "Bugün bile uzayda dünyadakinden daha verimli, daha rahat ve daha güvenli merkezler inşaa edebiliriz..."

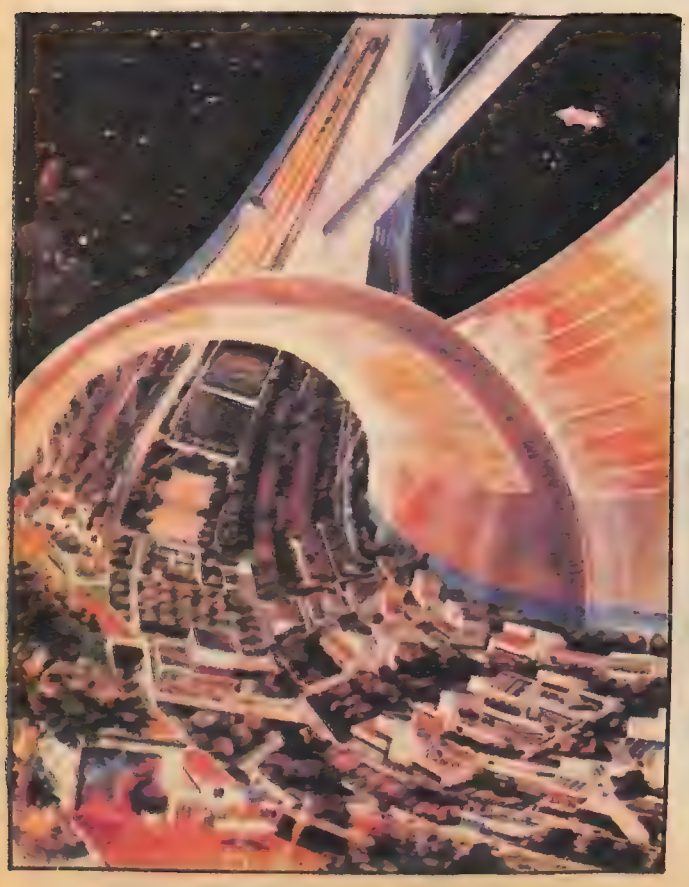

Dev bir silindirin içinde gerçekleştirilmesi planlanan uzay kentin görünümü. (Üstte)

Uzayda kurulması düşünülen böyle bir yerleşim merkezi, bir silindir biçiminde. Bu silindir yapay bir yerçekimi oluşturmak için hem kendi ekseninde hem de güneş çevresinde dönecek. Silindirin güneş çevresinde dolaşmasının amacı, güneş enerjisinden yararlanabilmek. Bu silindir uzunlamasına altı tabakadan oluşacak.

Her bir tabakaya insanların yaşamasına, özellikle de tarıma elverişli maddeler yerleştirilecek. İşin ilginç yanı, ilk uzay kentlerin malzemesi dünyadan değil, ay taşlarından oluşacak. Bunların üzerine evler, ormanlar ve üç dev güneş enerjisi aynası inşa edilecek. İlk aşamada, bu taşların aydan uzaykente taşınması için füzeler kullanılacak. Bütün bu taşıma ve yerleştirme işlemleri güneş enerjisinden yararlanılarak gerçekleşecek.

UZAYKENTTE GECE VE GÜNDÜZ

Mavi renkli levhalar gece ve gündüz görüntüsünü verebilmek için silindiri açıp kapayacaklar. İstenirse günler ya da geceler uzatılabilecek. Uzayda kurulacak bu alanın atmosferi kimyasal biçimde, yapay olarak dünyadaki atmosferin bir örneği olacak. Yaşanacak ilk uzay kentin ilk su buharı aydan gelecek. İlk uzay istasyonunun bir atmosfere kavuşabilmesi için

Fizik profesörü Gerald O'Neil uzaydaki gezegenlerin yerleşim merkezleri biçimine dönüştürülmesinden çok, insanların yaşayabileceği yeni merkezler inşa edilmesi görüşünde. Bu yeni uzay merkezlerinin şimdi yaşadığımız kentlerden çok daha iyi koşullara sahip olacağını savunuyor. (Altta)

Silindirin içindeki dev aynaların yeri değiştirilerek, gece ve gündüz elde edilebilecek. Ayrıca bu görkemli silindirin içinde bulutlar ve yağmur oluşturulacak... (Altta)

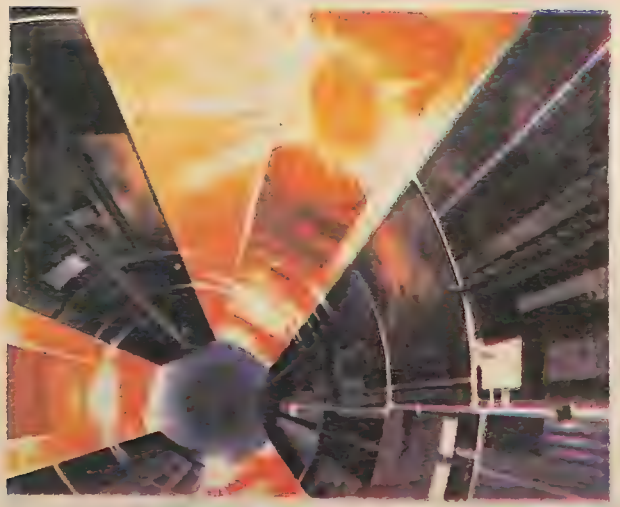

dışardan yardıma gerek duyuluyor. Yapay yağmur ve kar gibi..

İlk uzay merkezleri oldukça küçük ölçülerde inşa edilecek. Örneğin, "Model 1" diye adlandırılan silindirin boyu 1 km. çapı 100 metre, nüfusu da onbin kişi olacak. "Model 1" den "Model 4"e kadar silindir üç kez büyütülerek nüfus sayısı on katı arttırılacak. Bu silindirde yaşayacakların biraz kalabalık olduklarını profesör de itiraf ediyor ama, "Gene de dünyanın en büyük beş kentinden fazla kalabalık olmayacak," diye ekliyor.

BİLGİSAYAR KÖŞESİ

Bilgisayar Nedir?

YIRMİNCİ yüzyılın harika aracı **"bilgisayar"** nedir acaba? Hemen hemen her gün gazetelerde, dergilerde, ismini okuduğumuz, vitrinlerde kendisini gördüğümüz bu marifetli araç nasıl çalışıyor?

Evet, bilgisayar nedir? Birçok insan bu konuda yıllardır tartışıyorlar, henüz ortak bir karara da varmış değiller. Tabii pek çok insan artık bilgisayarların neye benzediğini iyi biliyor. Evlerinde bilgisayar kullanan insanların sayıları gün geçtikçe artıyor. Ayrıca, saatlerden çamaşır makinelerine kadar pekçok bilgisayarlar evlerinize başka şekillerde de giriyorlar.

Bütün bilgisayarlar için geçerli olan dört ortak özellik var. Birincisi, hepsine bir bilgi girişi yapılıyor. Bu işi yapan çoğunlukla insan olabiliyor ama, her zaman değil. İkincisi, işlemi, daha doğrusu verilen bilgiye göre yapılacak işlemi düzenleyen bir bölüm var. Üçüncüsü, komutları ve diğer bilgileri saklayabilen bir belleği ve son olarak da yaptığı işi gösteren bir çıkış noktası var.

Konuya "çok kısa" olarak girdikten sonra, önümüzdeki haftadan başlayarak sizlere kısa program örnekleri, çeşitli oyun programları, sunacağız...

OKURDAN

ÖYKÜ

HASAN

Hasan iki yaşında iken babası ölmüştü. Annesiyle birlikte kasabaya, dedesinin yanına gittiler. Hasan uzamış Çil'li yüzlü, sarışın bir çocuk olmuştu. Yetimliğin ne demek olduğunu bilmiyordu. Yaşıtlarıyla oynuyor, gülüyordu. Bazen yaşlı nineler onu çağırıyor, saçını okşuyorlardı. En çok annesini seviyordu. Annesi nereye giderse peşini bırakmıyordu.

Günün birinde amcası gelip onu aldı. Yaşadığı köye götürdü. Hasan haftada bir gün annesini görmeye geliyordu. Giderken sevinçli oluyor, dönerken içi kan ağlıyordu.

Yine bir gün amcası onu kasabaya götürdü. Annesiyle konuştular. Zaman su gibi akıp gitti. Akşam olmuş dönme vakti gelmişti. Hasan'ın burnu sızlayarak annesinden ayrıldı. Köye amcasının evine geldiklerinde, annesini düşünüyordu. Ağlamak istiyor, ağlayamıyordu. Sobanın yanına oturdu. Sıcağın ve dışardaki soğuktan gelmenin etkisiyle gözyaşlarını tutamadı. Gözlerinden yaşlar boşanmıştı. Amcası ve yengesi bunu gördü. Ne oldu diye sordular. Hasan kendini toparlayarak gözüne bir şey kaçtığını söyledi. Gözünü açarak göz damlası damlattılar.

Hasan o gece annesini düşündü. Kasabaya kaçmak aklına geldi. Gizlice gitmek, annesine kavuşmak güzel bir şeydi. Şimdiden bu sevinci duyuyordu. Sabah olmuştu. Amcasının ve yengesinin ilgisizliği isteğini kolaylaştırdı. Kimse görmeden yola çıktı. Kasaba yolunun en kestirme yerini seçmişti. Kar, bazı yerlerde diz boyuna geliyordu. Yürüyor, yürüyordu. Her taraf bembeyaz göz kamaştırıcıydı. Boyuna annesini düşünüyor, kavuşma sevinci gitgide büyüyordu. Kurtların üzerine doğru gittiğinin farkında bile değildi. Hasan kurtları gördüğünde çaresiz ve çok geçti. Sevinci son buluyor korku, özlem ve gözyaşları kalıyordu.

Hasan SÜSLÜ

ŞİİR

KİTAP

En güzel dostumuz kitap
Bizi aydın yollara çağıran
Bizi bilgi sahibi eden
Kitaptır Arkadaş

Dünyayı içine alan
Bize bilgiler sunan
İnsanı doğru yola çağıran
Kitaptır Arkadaş.

Hatice KODAN

SPOR

Sağlıklı olmak istiyorsan
İyi yaşamak istiyorsan
Kuvvetli olmak istiyorsan
Spor yap arkadaş.

Kollar bacaklar hareket halinde
Kaslar gelişir her harekette
Sağ sol hop bir iki başladı artık beden eğitimi
Eğer çok şişmansan
Bundan sıkılıyorsan
Spor yap arkadaş.

Ali TİRYAKİ

KEDİMİZ

Bir kedimiz vardı
Miyav diye bağırırdı
Sabah olunca
En erken o kalkardı.

Bir sabah uyandığımda
Yanımda bulamadığımda
Başladım ağlamaya
Ben kedimi isterim diye.

Hakan ÇAĞLAYAN

RESİM

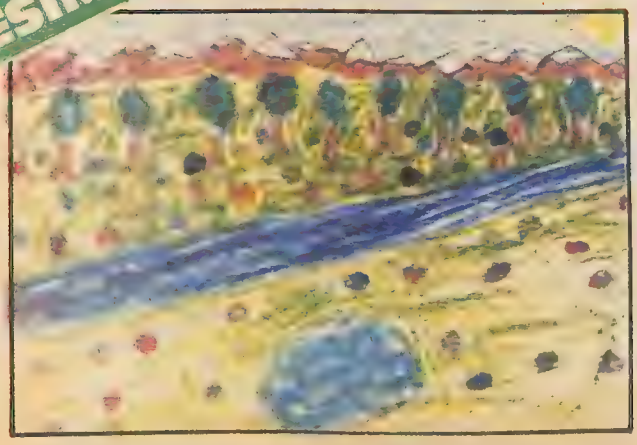

Gül KAZANCI

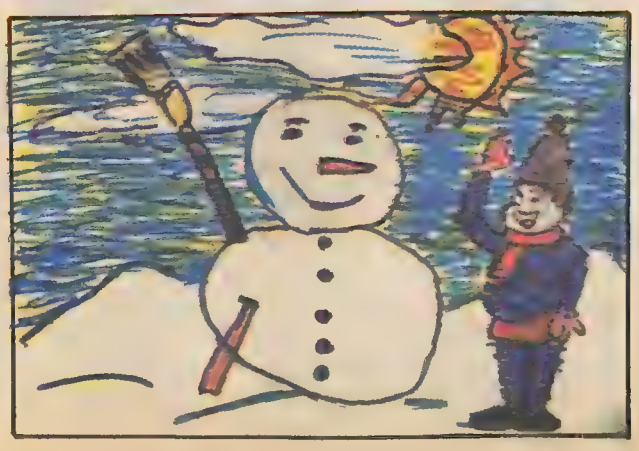

Barış SAYIN

OKURA

Bu sizin sayfanız şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi çektiğiniz fotoğrafları ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

AĞAÇLARA

Yurdumun süsüdür.
Herkes onunla övünür.
Pek çok yararı vardır
Hep ondan yararlanılır.

Kitabımız defterimiz
Masamız, sıralarımız.
Kısacası her şeyi,
Yaparız hep ondan.

Hacer ÇINAR

MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ

En yeni bilgilerle
Dopdolusun, iyisin.
Bilimi evimize
Getiren yine sensin...

Bulunmaz bir arkadaş,
Yepyeni bir dergisin.
En yeni bilgilerle,
Güzelsin şahanesin...

Yayınladığın testlerle,
Bulunmaz bir kitapsın.
Red Kit'inle Bulmacanla,
Bulunmaz bir dergisin...

Selçuk SÜRER

FIKRA

MÜFETTİŞ

Okula müfettiş gelecekmiş. Öğretmen, tembel bir öğrenciye, çalışkan olan öğrenci ne derse sen de onu tekrarlayacaksın demiş.

Müfettiş gelmiş. Çalışkan öğrenciye sormuş:

— İstanbul'u kim fethetti?

— Fatih Sultan Mehmet.

—TBMM ne zaman kuruldu?

— 1920

— Uzayda insan var mı?

— Henüz bilinmiyor, araştırılıyor.

Sonra tembel öğrenciye sormuş.

— Senin babanın adı ne?

— Fatih Sultan Mehmet.

Kaç yaşında?

— 1920.

— Senin aklından zorun mu var?

— Henüz bilinmiyor, araştırılıyor.

Borahan ARUOBA

MEKTUP ARKADAŞI

CENK OKAR: 13 yaşındayım. Orta-II'ye gidiyorum. Özel zevklerim arasında, tenis oynamak, kitap okumak, müzik dinlemek başta gelir.- Yaşıtlarımla yazışmak için. Adres:- Jandarma Loj. Akın Apt. No.9 AnıttepeANKARA

ARZU OKAR: 14 yaşındayım. Orta-III'e gidiyorum. Özel zevklerim arasında yüzmek, basketbol oynamak, dans etmek, kitap okumak, gezmek başta gelir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak için Adres: Jandarma Lojmanları Akın Apt. No.9 Anıttepe/ANKARA

İZZETTİN ESKİ: 13 yaşındayım. Orta II. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim, pul koleksiyonu yapmak, basketbol ve futbol oynamak, yüzmek ve olta ile balık avlamak, ayrıca kitap okumak, televizyon izlemektir. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adresim: Antakya Kurtuluş-Lisesi, 7-B Sınıfı No: 1469. Antalya/HATAY

HÜLYA KARAMAN: 13 yaşındayım. Özel zevklerim arasında kart koleksiyonu yapmak, spor yapmak ve kitap okumak gelir. Yaşıtlarımla yazışmak için Adres: Dereboyu Cad. Maslak Sok. No. 12 Ortaköy/İSTANBUL

NURCAN ACAR: 10 yaşındayım. Özel zevklerim arasında kitap okumak, elişi yapmak, spor yapmak gelir. Yaşıtlarımla yazışmak için: Adres: Dereboyu Cad. Maslak Sok. Uğur Apt. 3/5 Ortaköy/İSTANBUL

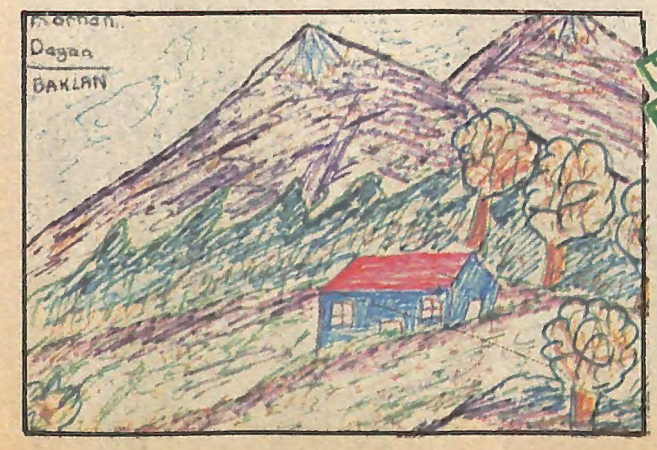

Korhan DAYAN

HAFTANIN KARİKATÜRÜ

Özgür TABUROĞLU

GELECEK ZAMAN İÇİNDE

YAVUZER ÇETİNKAYA

SİSLİ BİR GÜN

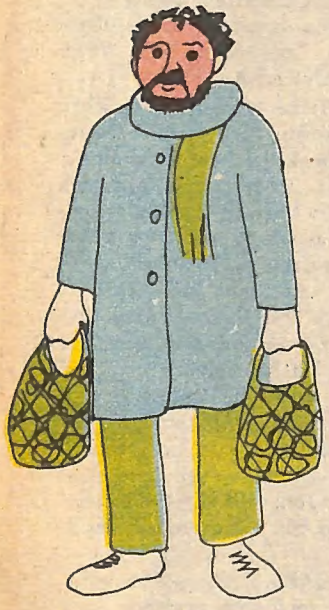

HER şey aralık ayının o yoğun sisli günlerinde başladı. Çarşıdan haftalık alışverişimizi yapmış dönüyordum. Elimdeki plastik torballar yiyeceklerle doluydu. Yorgun argın, durgun dalgın yürüyordum, erken bastıran akşamın karanlığında.

Evimize giden yola sapmak istedim. Ama ne sapak vardı ortada, ne de yol. Sis, gıpgri bir yorgan gibi örtmüştü her yanı. Burnumun ucunu bile göremiyordum. Nerede kaldı sapacağım sokağı görmek. Neyse, sisten kimse trafiğe çıkamıyordu da, kendimi yolun ortasında bir otomobil çarpmasının kurbanı olmaktan kurtarıyordum.

Birden bir şey hızla omuzuma vurdu. Şey diyorum çünkü bana neyin vurduğunu göremedim. Herhalde kibar bir insanoğlu idi ki, kalın bir ses sisin içinden pardon diye bir şeyler mırıldandı. Bu çarpmanın etkisiyle düştüğüm yerden zorlukla doğruldum. Belimi bıkınımı tuttum. Kırık yoktu neyse. Ama elimdeki paketler dağılmıştı.

El yordamıyla sağa sola yuvarlanan portakal, mandalina, elma ve ayvaları, düşerken bile elimden bırakmadığım fileme doldurmaya çalıştım.

FİLEMİN dörtüçü boşalmıştı Bir portakala deydi elim. Tam alıyordum ki bir ses, "Arop" diye bağırdı. İnce bir ses. Çektim elimi ve sisten göremediğim sesin sahibini aradım.

Birden çevremdeki sisin yoğunluğu azaldı. Önce düzenli bir biçimde yığılmış meyveleri gördüm. Sonra havada bir çember çizen dört tane meyveyi. İnanmayacaksın ama sizin yoğunluğunun azaldığı küçücük bir yerde bir ayva, bir elma, bir portakal, bir mandalina dönenip duruyordu. Herhalde kendi kendilerine dönüp durmuyordu ya bu meyveler.

İşte bu sorunun yanıtını gözümü yere doğru çevirince gördüm. Bir kedi büyüklüğünde, altı kollu rengârenk bir yaratıktı bu. Ama o güne değin ne bir akvaryumda, ne bir hayvanat bahçesinde ne de ne bileyim parkta sokakta gördüğüm bir şeye benziyordu. Altı kolunu öyle bir beceri ile kullanıyor ve meyveleri havada çevirirken öyle güzel deviniyordu ki, ben sisi misi unuttum bu soluk kesici gösteriyi izlemeye koyuldum, popo üstü oturduğum kaldırımın üzerinde.

Kendisini izlediğimi görünce "segu, segu" dedi. Bir greyfurt büyüklüğündeki kafasında, iki tane masmavi gözün ortasından bir fırıldak çıktı yine rengârenk. Döndü döndü ve tekrar kayboldu iki gözün arasından.

Yaratık iyice keyiflenmişti anlaşılan. Çünkü bu kez demin düzenlediği tüm meyveleri eline almış, en azından yirmi yirmi beş tane değişik boyutlardaki ayva, elma, portakal ve mandalinayı bir çember gibi çevirmeye başlamıştı sisin içinde. İşte o zaman kavradım neden sisin çevremizdeki yoğunluğunun azaldığını.

BU müthiş gösteri sırasında giderek daha sarımtrak bir renk belirmeye başladı yaratığın çevresinde.Anlaşılan bizim güç harcadıkça ısı üretmemiz ve terlememiz gibi bu yaratık da ışık saçıyordu. Sapsarı bu ışık da sisi delip geçiyordu.

Birden eve geciktiğimin farkına vardım. Gösteri çok güzeldi de evde yemeğe bekliyorlardı beni. Filemi kavrayıp doğruldum. Elimi uzattım yaratığa, artık meyvelerimle oynamayı bıraksın da bana versin diye. Bağırdı yaratık. "Arop." Ben kalktım yine de. Herhalde dur diyordu bana. Ama benim gitmem gerekiyordu. "Meyvelerimi ver" dedim. Birden ayakkabı bağcıklarım fırrrt diye çözülüverdi.

Haftaya Boğaziçi'nden Samanyolu'na

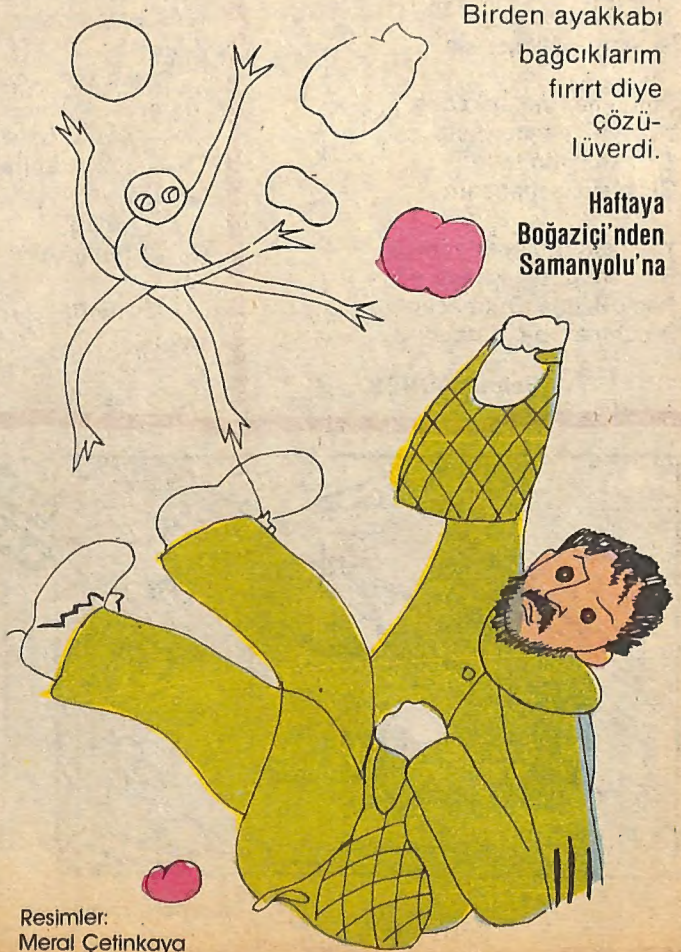

Resimler: Meral Çetinkaya

MİLLİYET YAYINLARI

Dünyanın en ünlü kovboyu RED KİT'in özel albümlerini sunar:

HER AY LÜKS BASKILI, CİLTLİ BİR ALBÜM.

Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10
Cağaloğlu-İSTANBUL (34333)

Milliyet YAYINLARI

Modern bankacılığa açılan kapı

Türkbank yurt sathına yaygın 406 şubesi ile ciddi, güvenli ve çağdaş bankacılık hizmetleri sunar.

İKİNCİ ADRESİNİZ

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK